

Bruksela, dnia 19.6.2023 r.
COM(2023) 324 final

2023/0187 (CNS)

Wniosek

DYREKTYWA RADY

**w sprawie szybszego i bezpieczniejszego mechanizmu ulg w nadmiernym podatku
u źródła**

{SEC(2023) 243 final} - {SWD(2023) 215 final} - {SWD(2023) 216 final} -
{SWD(2023) 217 final}

UZASADNIENIE

1. KONTEKST WNIOSKU

• Przyczyny i cele wniosku

W UE inwestorzy mogą być generalnie zobowiązani do zapłaty podwójnego podatku od dochodu uzyskanego z tytułu posiadania papierów wartościowych (a mianowicie dywidend od posiadanych akcji i odsetek od posiadanych obligacji) w kontekście transgranicznym.

- Po pierwsze, podatki mogą być nakładane w państwie emitenta papierów wartościowych (**państwo źródła**) w formie podatku potrącanego z przychodu brutto z papierów wartościowych (**podatek u źródła**).
- Po drugie, podatki mogą być nakładane w państwie rezydencji podatkowej inwestora (**państwo rezydencji podatkowej**) w formie **podatku dochodowego**.

Aby uniknąć tego podwójnego opodatkowania, wiele państw uzgodniło podział praw do opodatkowania między państwami źródła i państwami rezydencji podatkowej przez podpisanie umów o unikaniu podwójnego opodatkowania. Zgodnie z warunkami tych umów inwestorzy niebędący rezydentami mogą być uprawnieni do niższej stawki podatku u źródła lub do zwolnienia z podatku w państwie źródła. Oprócz umów podatkowych niektóre państwa źródła wprowadziły przepisy przewidujące niższe stawki lub zwolnienia w przypadku określonych podatników niebędących rezydentami, mając na uwadze określone cele polityczne.

Obniżenie podatku u źródła lub zwolnienie z tego podatku można przyznać na dwa sposoby. Obniżoną stawkę podatkową lub zwolnienie z podatku stosuje się bezpośrednio w chwili wypłaty dywidendy/odsetek (**ulga u źródła**) albo zwraca się nadwyżkę potrąconego podatku na podstawie wniosku inwestora (**procedura zwrotu podatku**).

Procedury dotyczące podatku u źródła, które umożliwiają inwestorom niebędącym rezydentami korzystanie z ulg wynikających z umów podatkowych lub ulg krajowych, są jednak często **uciążliwe, kosztowne i długotrwałe**, ponieważ różnią się one znacznie w poszczególnych państwach członkowskich zarówno pod względem dokumentacji, którą muszą złożyć podatnicy, aby uzyskać ulgę w podatku u źródła, jak i pod względem poziomu ich cyfryzacji. **Procedury dotyczące podatku u źródła** są również nadal **podatne na ryzyko oszustw podatkowych i nadużyć**, co prowadzi do uszczuplenia dochodów podatkowych państw członkowskich, o czym świadczy szereg skandali podatkowych, w szczególności tzw. spraw cum-cum i cum-ex. Wynika to z braku dokładnych informacji w rękach administracji podatkowych, co jest spowodowane niskim poziomem przejrzystości w łańcuchu finansowym oraz brakiem informacji na temat obecności porozumień finansowych powiązanych z aktywami bazowymi.

Procedury składania wniosku o zwrot obejmują zazwyczaj następujące kroki i wymogi: podatnik (tj. odbiorca płatności) musi udowodnić, że jest rezydentem państwa, z którym państwo członkowskie źródła podpisało umowę podatkową. W tym celu podatnik będzie musiał złożyć wniosek do administracji podatkowej swojego państwa zamieszkania o wydanie certyfikatu rezydencji. Ponadto konieczne będzie przedłożenie szeregu dodatkowych formularzy i dokumentów, w zależności od państwa źródła. W UE państwa członkowskie źródła przed zwrotem nadwyżki potrąconego podatku wymagają zazwyczaj dowodu, że podatnik jest właścicielem papieru wartościowego i beneficjentem przychodu, ale mogą one wymagać również wszelkiego rodzaju dokumentacji związanej z łańcuchem

płatności lub określonych zaświadczeń bankowych (np. kuponów dywidendowych). Ze względu na niedawne i bardzo znaczące przypadki wyrafinowanych oszustw niektóre państwa członkowskie wprowadziły lub wkrótce wprowadzą jeszcze bardziej rygorystyczne wymogi dotyczące dokumentacji w ramach swoich procedur.

Jedną z najbardziej oczywistych form nadużyć podatkowych są sytuacje, w których podatnicy niemający prawa do niższej stawki podatku u źródła biorą udział w transakcjach (np. udzielenia pożyczki papierów wartościowych lub sprzedaży i odkupu) z podmiotami, które mogłyby skorzystać z obniżonej stawki podatku u źródła (np. na podstawie odpowiedniej umowy podatkowej lub ze względu na ich szczególny status), gdyby były właścicielem danego papieru wartościowego, aby w ten sposób podzielić między siebie oszczędności.

Ten rodzaj nadużycia znany jest również jako arbitraż dywidendowy lub „cum-cum”. Inną formą nadużyć są systemy „cum-ex”, które działają jako oszukańcze systemy składania wielu wniosków o zwrot: umyślne praktyki krótkiej sprzedaży w okolicy dnia dystrybucji mają na celu wprowadzenie w błąd w kwestii właściciela faktycznego a prawnego papierów wartościowych, co umożliwia obu stronom ubieganie się o zwrot podatku przekraczający kwotę, którą początkowo potrącił podmiot pobierający podatek u źródła.

Obecny *status quo* zniechęca do inwestycji transgranicznych w UE, zwłaszcza w przypadku inwestorów detalicznych: jak wynika z niedawnego badania¹, blisko 70 % inwestorów detalicznych, którzy kwalifikowaliby się do obniżonej stawki podatku u źródła, nie skorzystało z tej możliwości, a jako główne powody podało długotrwałe, kosztowne i zbyt skomplikowane procedury, co doprowadziło do tego, że 31 % z nich zdecydowało się sprzedać swoje akcje zagraniczne w UE. Jest to zasadniczo sprzeczne z celami unii rynków kapitałowych oraz pakietu dotyczącego inwestycji detalicznych przyjętego 24 maja 2023 r.² i podważa konkurencyjność rynku UE jako całości. Oprócz pochłaniania znacznych zasobów organów podatkowych utrzymujące się ryzyko oszustw lub nadużyć ma również negatywny wpływ na dochody podatkowe państw członkowskich, a ostatecznie na sprawiedliwość podatkową.

Komisja Europejska i organizacje międzynarodowe od dziesięcioleci analizują niedociągnięcia i ryzyko oszustw lub nadużyć związanych z procedurami dotyczącymi podatku u źródła i próbują zaradzić tym niedociągnięciom i temu ryzyku. W szczególności w 2009 r. Komisja przedstawiła zalecenie dla państw członkowskich w sprawie uproszczenia procedur dotyczących podatku u źródła³. W 2017 r. Komisja opublikowała „Kodeks postępowania w zakresie podatku u źródła”⁴, w którym wezwała państwa członkowskie do dobrowolnego zobowiązania. Na poziomie międzynarodowym w 2013 r. Organizacja Współpracy Gospodarczej i Rozwoju (OECD) zatwierdziła pakiet wdrożeniowy TRACE (dotyczący ulg podatkowych wynikających z umów i poprawy przestrzegania przepisów),

¹ Opodatkowanie dywidend podatkiem u źródła, badanie dotyczące inwestorów w Unii Europejskiej, Better Finance, marzec 2023 r.

² https://finance.ec.europa.eu/publications/retail-investment-package_pl

³ Zalecenie Komisji z dnia 19 października 2009 r. w sprawie procedur w zakresie ulg w podatku u źródła (Dz.U. L 279 z 24.10.2009, s. 8).

⁴ Komisja Europejska (2017), Kodeks postępowania w zakresie podatku u źródła, Dyrekcja Generalna ds. Podatków i Unii Celnej, https://taxation-customs.ec.europa.eu/system/files/2017-12/code_of_conduct_on_withholding_tax.pdf.

którego celem było również zajęcie się brakiem efektywności procedur dotyczących podatku u źródła⁵.

Mimo że te działania na szczeblu unijnym i międzynarodowym przyniosły pewną poprawę, uciążliwe procedury dotyczące podatku u źródła nadal zniechęcają do inwestycji transgranicznych, zwłaszcza w przypadku inwestorów detalicznych, oraz pozostają barierą dla dobrze funkcjonującego rynku kapitałowego UE i nadal są podatne na ryzyko oszustw lub nadużyć. Ogólne koszty procedur dotyczących podatku u źródła szacuje się na 6,62 mld EUR⁶.

Z tych powodów w 2020 r. Komisja ogłosiła inicjatywę ustawodawczą w obszarze procedur dotyczących podatku u źródła w planie działania na rzecz sprawiedliwego i prostego opodatkowania wspierającego odbudowę gospodarczą⁷ oraz w planie działania na rzecz unii rynków kapitałowych dla obywateli i przedsiębiorstw⁸. W marcu 2022 r. Parlament Europejski z zadowoleniem przyjął plan działania na rzecz sprawiedliwego i prostego opodatkowania i poparł jego skrupulatne wdrożenie⁹. Ponadto Parlament Europejski z dużym zadowoleniem przyjął zamiar przedstawienia przez Komisję wniosku ustanawiającego wspólny i zharmonizowany system mający zastosowanie do opodatkowania u źródła, któremu towarzyszyłby mechanizm wymiany informacji i współpracy między administracjami podatkowymi państw członkowskich¹⁰. W 2020 r. w rezolucji w sprawie planu działania na rzecz unii rynków kapitałowych Parlament Europejski podkreślił potrzebę ograniczenia przeszkód podatkowych dla inwestycji transgranicznych, uwzględniając procedury transgranicznego zwrotu dla inwestorów, w tym inwestorów detalicznych¹¹.

Cel niniejszego wniosku jest dwójaki: wspieranie dobrego funkcjonowania unii rynków kapitałowych przez ułatwianie inwestycji transgranicznych oraz zapewnianie sprawiedliwego opodatkowania przez zapobieganie oszustwom i nadużyciom podatkowym.

Aby osiągnąć te cele, w niniejszym wniosku wprowadzono efektywniejsze procedury w zakresie podatku u źródła, a jednocześnie zapewniono państwom członkowskim narzędzia niezbędne do skutecznego zwalczania oszustw i nadużyć podatkowych. Proponowane zmiany

⁵ OECD (2013), „TRACE implementation package for the adoption of the authorised intermediary system: A standardised system for effective withholding tax relief procedures for cross-border portfolio income” [„Pakiet wdrożeniowy TRACE do celów przyjęcia systemu autoryzowanego pośrednika: ustandaryzowany system skutecznych procedur w zakresie ulg w podatku u źródła od transgranicznych dochodów z portfela”] (<https://www.oecd.org/ctp/exchange-of-tax-information/treatyreliefandcomplianceenhancementtrace.htm>).

⁶ Zob. sprawozdanie z oceny skutków towarzyszące niniejszemu wnioskowi.

⁷ Komunikat Komisji do Parlamentu Europejskiego i Rady „Plan działania na rzecz sprawiedliwego i prostego opodatkowania wspierającego odbudowę gospodarczą” (COM(2020) 312 final).

⁸ Komunikat Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów „Unia rynków kapitałowych dla obywateli i przedsiębiorstw – nowy plan działania” (COM(2020) 590 final).

⁹ Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 10 marca 2022 r. zawierająca zalecenia dla Komisji w sprawie sprawiedliwego i prostszego opodatkowania wspierającego strategię odbudowy gospodarczej (działania następcze PE w związku z lipcowym planem działania Komisji i jej 25 inicjatywami w dziedzinie VAT, opodatkowania przedsiębiorstw i opodatkowania osób fizycznych) (2020/2254(INL)) (Dz.U. C 347 z 9.9.2022, s. 211).

¹⁰ Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 10 marca 2022 r. w sprawie europejskich ram podatku u źródła (2021/2097(INI)).

¹¹ Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 8 października 2020 r. w sprawie dalszego rozwoju unii rynków kapitałowych: poprawa dostępu do finansowania z rynków kapitałowych, w szczególności dla MŚP, oraz zwiększenie możliwości udziału inwestorów detalicznych (2020/2036(INI)).

będą miały także bardzo praktyczny i użyteczny wpływ na inwestorów i doprowadzą do znacznych oszczędności kosztów dla inwestorów, które szacuje się w przybliżeniu na 5,17 mld EUR rocznie¹².

- **Spójność z przepisami obowiązującymi w tej dziedzinie polityki**

Niniejsza inicjatywa jest w pełni spójna z innymi inicjatywami podjętymi przez Komisję w ostatnich latach w celu osiągnięcia kluczowego priorytetu, jakim jest zwalczanie oszustw i nadużyć podatkowych:

- W 2016 r. Komisja przyjęła dyrektywę w sprawie przeciwdziałania unikaniu opodatkowania (ATAD)¹³ w celu zapewnienia skoordynowanego wdrożenia w państwach członkowskich kluczowych środków przeciwko unikaniu opodatkowania wynikających z międzynarodowych działań w odniesieniu do erozji bazy podatkowej i przenoszenia zysków.
- Dyrektywę w sprawie współpracy administracyjnej (DAC)¹⁴ od czasu jej przyjęcia w 2011 r. wielokrotnie zmieniano, a jej zakres stosowania rozszerzono, aby umożliwić szeroką i terminową wymianę informacji związanych z podatkami w całej UE. W szczególności w dyrektywie DAC2¹⁵ ustanowiono ramy na rzecz większej przejrzystości podatkowej w UE w zakresie informacji finansowych.
- W dyrektywie DAC6¹⁶ na pośredników nałożono zobowiązanie do informowania organów podatkowych o uzgodnieniach transgranicznych, które mogłyby potencjalnie zostać wykorzystane do celów agresywnego planowania podatkowego.
- W 2021 r. Komisja przyjęła wniosek dotyczący dyrektywy w sprawie zwalczania nadużywania przedsiębiorstw fasadowych (tj. podmiotów w Unii Europejskiej, które nie prowadzą działalności gospodarczej lub prowadzą ją w minimalnym zakresie)¹⁷ do celów unikania lub uchylania się od opodatkowania.

Istniejące instrumenty UE nie zawierają jednak specyficznych środków mających na celu zwalczanie nadużyć podatkowych w odniesieniu do procedur dotyczących podatku u źródła. W istniejących przepisach nie przewidziano przekazywania informacji o transakcjach na papierach wartościowych do administracji podatkowych państw członkowskich źródła (w tym szczegółów dotyczących łańcucha płatności w odniesieniu do wypłaty dywidend lub odsetek przez pośredników finansowych).

¹² Zob. sprawozdanie z oceny skutków towarzyszące niniejszemu wnioskowi.

¹³ Dyrektywa Rady (UE) 2016/1164 z dnia 12 lipca 2016 r. ustanawiająca przepisy mające na celu przeciwdziałanie praktykom unikania opodatkowania, które mają bezpośredni wpływ na funkcjonowanie rynku wewnętrznego (Dz.U. L 193 z 19.7.2016, s. 1).

¹⁴ Dyrektywa Rady 2011/16/UE z dnia 15 lutego 2011 r. w sprawie współpracy administracyjnej w dziedzinie opodatkowania i uchylająca dyrektywę 77/799/EWG (Dz.U. L 64 z 11.3.2011, s. 1).

¹⁵ Dyrektywa Rady 2014/107/UE z dnia 9 grudnia 2014 r. zmieniająca dyrektywę 2011/16/UE w zakresie obowiązkowej automatycznej wymiany informacji w dziedzinie opodatkowania (Dz.U. L 359 z 16.12.2014, s. 1).

¹⁶ Dyrektywa Rady (UE) 2018/822 z dnia 25 maja 2018 r. zmieniająca dyrektywę 2011/16/UE w zakresie obowiązkowej automatycznej wymiany informacji w dziedzinie opodatkowania w odniesieniu do podlegających zgłoszeniu uzgodnień transgranicznych (Dz.U. L 139 z 5.6.2018, s. 1).

¹⁷ Wniosek dotyczący dyrektywy Rady z dnia 22 grudnia 2021 r. ustanawiającej przepisy mające na celu zapobieganie nadużyciu przedsiębiorstw fasadowych do celów podatkowych i zmieniającej dyrektywę 2011/16/UE (COM(2021) 565).

W rezultacie przepisy te nie służą rozwiązaniu specyficznego problemu nadużyć w odpowiedni sposób. Niniejsza dyrektywa pozwoli zwiększyć przejrzystość i umożliwi państwom członkowskim sprawdzenie, czy w odniesieniu do każdego kwalifikującego się podatnika prawidłowo stosuje się stawkę podatku u źródła. Zapewni to osiągnięcie przejrzystości w odpowiednim czasie, aby uzasadnić i umożliwić szybkie i efektywne rozpatrywanie wniosków o zwrot lub ulgę.

Ponieważ niniejszy wniosek dotyczy procedur w zakresie podatku u źródła, będzie on jedynie uzupełnieniem dyrektywy w sprawie spółek dominujących i spółek zależnych¹⁸ oraz dyrektywy w sprawie odsetek i należności licencyjnych (dyrektywa IRD)¹⁹, w których zwolniono z podatku u źródła, odpowiednio, dywidendy i inne wypłaty zysków oraz odsetki i tantiemy wypłacane przez spółki zależne na rzecz ich spółek dominujących oraz wyeliminowano podwójne opodatkowanie takich dochodów na poziomie spółki dominującej. Dyrektywa w sprawie spółek dominujących i spółek zależnych oraz dyrektywa IRD mogą mieć zastosowanie w odniesieniu do akcji notowanych na giełdzie, które są objęte zakresem niniejszego wniosku, a niniejszy wniosek nie będzie ograniczał państw członkowskich w przestrzeganiu tych dyrektyw, tylko raczej ułatwi to pod względem proceduralnym.

- **Spójność z innymi politykami UE**

Niniejszy wniosek jest w pełni spójny i przyczyni się do wsparcia dobrego funkcjonowania unii rynków kapitałowych. Celem unii rynków kapitałowych jest zwiększenie dostępności finansowania dla przedsiębiorstw w UE, ułatwienie inwestycji osobom fizycznym i przedsiębiorstwom oraz zintegrowanie krajowych rynków kapitałowych do prawdziwie jednolitego rynku. Rozbieżne, uciążliwe i długotrwałe procedury dotyczące podatku u źródła prowadzą do znacznych kosztów, które zniechęcają do inwestycji transgranicznych i osłabiają unię rynków kapitałowych. Uczynienie powyższych procedur szybszymi, efektywniejszymi i mniej kosztownymi pozwoli wesprzeć inwestycje transgraniczne i przyczyni się do zbudowania prawdziwego jednolitego rynku kapitałowego w UE.

Poprzez usunięcie kluczowej bariery dla inwestycji transgranicznych dokonywanych przez inwestorów detalicznych niniejszy wniosek stanowi uzupełnienie strategii dotyczącej inwestycji detalicznych, którą przyjęto 24 maja 2023 r.²⁰ w celu umożliwienia konsumentom pełnego korzystania z rynków kapitałowych UE.

Niniejsza dyrektywa uzupełnia ponadto dyrektywę o prawach akcjonariuszy²¹, ponieważ obie dyrektywy mają wspólny cel, jakim jest wymóg przejrzystości w odniesieniu do inwestora końcowego. Dyrektywa o prawach akcjonariuszy ułatwia identyfikację akcjonariuszy

¹⁸ Dyrektywa Rady 2011/96/UE z dnia 30 listopada 2011 r. w sprawie wspólnego systemu opodatkowania mającego zastosowanie w przypadku spółek dominujących i spółek zależnych różnych państw członkowskich (przekształcenie) (Dz.U. L 345 z 29.12.2011, s. 8).

¹⁹ Dyrektywa Rady 2003/49/WE z dnia 3 czerwca 2003 r. w sprawie wspólnego systemu opodatkowania stosowanego do odsetek oraz należności licencyjnych między powiązаныmi spółkami różnych państw członkowskich (Dz.U. L 157 z 26.6.2003, s. 49).

²⁰ Wniosek dotyczący dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady zmieniającej dyrektywę 2009/65/WE, 2009/138/WE, 2011/61/UE, 2014/65/UE i (UE) 2016/97 w odniesieniu do przepisów Unii dotyczących ochrony inwestorów detalicznych (COM(2023) 279 final).

²¹ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/828 z dnia 17 maja 2017 r. zmieniająca dyrektywę 2007/36/WE w zakresie zachęcania akcjonariuszy do długoterminowego zaangażowania.

i przepływ informacji między akcjonariuszami a emitentem papierów wartościowych. Przedsiębiorstwa mają prawo do identyfikacji swoich akcjonariuszy i uzyskiwania informacji na temat ich tożsamości od każdego pośrednika, który takie informacje posiada.

2. PODSTAWA PRAWNA, POMOCNICZOŚĆ I PROPORCJONALNOŚĆ

• Podstawa prawna

Podstawę prawną inicjatywy ustawodawczej w zakresie opodatkowania stanowi art. 115 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE). Choć w artykule tym ma wyraźnego odniesienia do opodatkowania bezpośredniego, jest w nim mowa o wydawaniu dyrektyw w celu zbliżenia przepisów krajowych, które mają bezpośredni wpływ na ustanowienie lub funkcjonowanie jednolitego rynku. Wynika z tego, że zgodnie z art. 115 TFUE dyrektywy są odpowiednim instrumentem prawnym dla UE w tej dziedzinie. Na podstawie art. 288 TFUE dyrektywy będą wiążące dla państw członkowskich w odniesieniu do rezultatu, który ma być osiągnięty, pozostawiają jednak organom krajowym swobodę wyboru formy i środków.

• Pomocniczość (w przypadku kompetencji niewyłącznych)

Niniejszy wniosek jest zgodny z zasadą pomocniczości określoną w art. 5 Traktatu o Unii Europejskiej (TUE). Transgraniczny charakter przedmiotowego problemu wymaga przyjęcia wspólnej inicjatywy obejmującej cały jednolity rynek.

Źródło problemu wynika głównie z faktu, że wśród państw członkowskich, które pobierają podatki u źródła od wypłat dywidend lub odsetek, stosowane są różne systemy zapewniające ulgę w nadmiernym podatku w sytuacjach transgranicznych. Stosowane są następujące systemy, a w różnych państwach członkowskich mogą obowiązywać różne progi lub różne wymogi: system ulg u źródła, system szybkiego zwrotu, system standardowego zwrotu lub połączenie tych systemów.

Utrzymywanie coraz bardziej rozdrobnionych ram procedur dotyczących podatku u źródła w UE powoduje wysokie koszty przestrzegania przepisów dla zaangażowanych inwestorów i pośredników finansowych. Ponieważ przedmiotowa kwestia ma przede wszystkim charakter transgraniczny, wymaga ona podjęcia działań na poziomie UE w celu uproszczenia procedur administracyjnych i zmniejszenia kosztów przestrzegania przepisów. W przypadku braku takiej inicjatywy rozdrobnienie krajowych procedur dotyczących podatku u źródła utrudni skuteczne funkcjonowanie procedur w zakresie ulg na potrzeby operacji transgranicznych, a tym samym prawidłowe funkcjonowanie jednolitego rynku. W związku z tym konieczne jest podjęcie działań na poziomie UE w celu wyrównania szans dla inwestorów krajowych i zagranicznych oraz pośredników krajowych i pośredników niebędących rezydentami.

Inicjatywa ta ma również na celu zareagowanie na zalecenia sformułowane przez ESMA w sprawozdaniu pt. „Final report on Cum/Ex, Cum/Cum and withholding tax reclaim schemes” [„Sprawozdanie końcowe w sprawie cum-ex, cum-cum oraz systemów zwrotu podatku u źródła”], w którym stwierdzono, że w celu skutecznego zwalczania oszustw i nadużyć potrzebne będą konkretne działania w zakresie opodatkowania na poziomie UE.

Inicjatywa ustawodawcza jest więc zgodna z zasadą pomocniczości określoną w art. 5 Traktatu o Unii Europejskiej.

- **Proporcjonalność**

Przewidziane środki nie wykraczają poza niezbędny minimalny poziom ochrony jednolitego rynku, a zatem są zgodne z zasadami proporcjonalności. We wniosku nie nakazano pełnej harmonizacji, a jedynie określono wspólne cechy, które pozwoliłyby usprawnić systemy podatku u źródła państw członkowskich i wzmocnić je w celu ochrony przed oszustwami i nadużyciami.

Wdrożenie wspólnego cyfrowego certyfikatu rezydencji podatkowej przyniosłoby korzyści inwestorom, pośrednikom finansowym i administracjom podatkowym. Obecny system, który jest rozdrobniony i częściowo oparty na dokumentacji papierowej, zostanie zastąpiony systemem w pełni cyfrowym. Przyczyniłoby się to do cyfryzacji procedur administracyjnych w państwach członkowskich i przyniosłoby wzrost wydajności, umożliwiając również pośrednikom finansowym usprawnienie ich własnych procesów. Jest to ważny pierwszy krok w kierunku osiągnięcia efektywniejszych procedur dotyczących podatku u źródła.

Wprowadzenie obowiązków sprawozdawczych w odniesieniu do pośredników finansowych wiązałoby się z pewnymi kosztami i pewnym obciążeniem administracyjnym. Koszty te zostałyby jednak zrównoważone przez pozytywny wpływ, jaki otrzymane informacje miałyby na administracje podatkowe pod względem udoskonalania procedur dotyczących podatku u źródła, jeżeli chodzi o bezpieczeństwo i skuteczność.

Co więcej, wspomniane obciążenie należy oceniać w kontekście inicjatyw ostatnio przyjętych lub ogłoszonych w niektórych państwach członkowskich w odpowiedzi na niedawne skandale związane z oszustwami podatkowymi i nadużyciami procedur dotyczących podatku u źródła – za pośrednictwem tych inicjatyw wprowadza się nowe i szeroko zakrojone wymogi sprawozdawcze w odniesieniu do pośredników.

Wspólny ogólnounijny standard sprawozdawczości pozwoliłby obniżyć koszty przestrzegania przepisów ponoszone przez pośredników finansowych prowadzących działalność transgraniczną, ponieważ mieliby oni do czynienia z jednym standardem sprawozdawczości w całej UE, a nie z mozaiką różnych wymogów sprawozdawczych.

- **Wybór instrumentu**

Wniosek dotyczy dyrektywy, będącej jedynym instrumentem, który można wykorzystać w ramach danej podstawy prawnej (art. 115 TFUE).

3. WYNIKI OCEN *EX POST*, KONSULTACJI Z ZAINTERESOWANYMI STRONAMI I OCEN SKUTKÓW

- **Oceny *ex post*/oceny adekwatności obowiązującego prawodawstwa**

Nie istnieją żadne wcześniejsze wiążące przepisy w dziedzinie procedur w zakresie ulg w podatku u źródła, dlatego nie przeprowadzono żadnych ocen *ex post* ani ocen adekwatności.

- **Konsultacje z zainteresowanymi stronami**

W przypadku tej inicjatywy strategia konsultacji z zainteresowanymi stronami obejmowała zarówno konsultacje publiczne, jak i konsultacje ukierunkowane. 28 września 2021 r.

opublikowano wstępną ocenę skutków²² z czterotygodniowym okresem konsultacji, po którym nastąpiły konsultacje publiczne trwające od kwietnia do czerwca 2022 r., czego efektem było 1 682 odpowiedzi.

Przeprowadzono konsultacje z państwami członkowskimi za pośrednictwem grupy roboczej IV, spotkań dwustronnych oraz dwóch spotkań na forum TADEUS. Ponadto odbyły się spotkania z różnymi zainteresowanymi stronami, takimi jak przedstawiciele pośredników finansowych i inwestorów detalicznych.

Na podstawie tych wszystkich wymian i wkładu otrzymanego od różnych zainteresowanych stron można stwierdzić, że istnieje szeroki konsensus co do problemów wynikających z poszczególnych procedur dotyczących podatku u źródła w państwach członkowskich oraz co do potrzeby podjęcia działań na poziomie UE w celu rozwiązania tej sytuacji charakteryzującej się rozdrobnieniem i brakiem efektywności.

Istnieją jednak różnice między głównymi grupami zainteresowanych stron co do możliwych rozwiązań w tym zakresie:

- Inwestorzy i pośrednicy finansowi byli zdecydowanie zdania, że najlepsze rezultaty, takie jak wczesna ulga dla inwestorów i ograniczone obciążenie pośredników, zapewniłaby ulga u źródła. Przyznali oni również, że prawdopodobnie konieczne będzie uzupełnienie systemu ulg u źródła o systemy zwrotu podatku u źródła jako dodatkowe zabezpieczenie. W związku z tym inwestorzy i pośrednicy poparli inicjatywę, która miałaby także na celu standaryzację obecnych procesów i form zwrotu podatku u źródła.
- Państwa członkowskie wyraziły poparcie dla wprowadzenia wspólnego **ogólnounijnego cyfrowego certyfikatu rezydencji podatkowej**. W odniesieniu do obowiązku sprawozdawczego i ustandaryzowanej procedury:
 - a) standaryzacja procedur dotyczących podatku u źródła lub sprawozdawczości nie miałyby bezpośredniego wpływu na państwa członkowskie, w których stawka krajowa dla inwestorów niebędących rezydentami jest niższa od stawki określonej w umowie o unikaniu podwójnego opodatkowania lub taka sama jak ta stawka. Niektóre z tych państw członkowskich wyraziły poparcie dla działań na poziomie UE, ponieważ poprawi to sytuację ich inwestorów;
 - b) państwa członkowskie, w których krajowa stawka podatku u źródła jest wyższa niż odpowiednia stawka określona w umowie o unikaniu podwójnego opodatkowania, zasadniczo poparły zwiększenie przejrzystości i standaryzacji procedur dotyczących podatku u źródła, podkreślając znaczenie znalezienia równowagi między efektywnością tych procedur a utrzymaniem kontroli nad procesami w celu zapobiegania nadużyciom podatkowym.

Wszystkie powyższe spostrzeżenia otrzymane od zainteresowanych stron starannie uwzględniono w niniejszym wniosku, w którym wprowadzono efektywniejsze procedury dotyczące podatku u źródła, a jednocześnie zapewniono państwom członkowskim narzędzia niezbędne do skutecznego zwalczania oszustw i nadużyć podatkowych.

²² Wstępna ocena skutków – Ares(2021)5900310 (https://ec.europa.eu/info/law/better-regulation/have-your-say/initiatives/13031-Podatek-u-zrod%C5%82a-nowy-unijny-system-unikania-podwojnego-opodatkowania-i-zapobiegania-naduzyciom-podatkowym-szybszy-i-bezpieczniejszy-mechanizm-ulg-w-nadmiernym-podatku-u-zrod%C5%82a_pl)

- **Gromadzenie i wykorzystanie wiedzy eksperckiej**

Podczas przygotowywania wniosku Komisja przeprowadziła szeroko zakrojone konsultacje i otrzymała informacje z różnych źródeł. Komisja opierała się między innymi na publicznie dostępnych informacjach i wkładzie otrzymanym z sektora prywatnego za pośrednictwem połączeń telefonicznych oraz sesji na miejscu przeprowadzonych w celu omówienia elementów technicznych.

- **Ocena skutków**

W ramach przygotowań związanych z niniejszą inicjatywą przeprowadzono ocenę skutków. Projekt sprawozdania z oceny skutków został przedłożony Radzie ds. Kontroli Regulacyjnej działającej przy Komisji w dniu 16 listopada 2022 r. Po posiedzeniu w dniu 14 grudnia 2022 r. Rada ds. Kontroli Regulacyjnej wydała negatywną opinię w dniu 16 grudnia 2022 r., sugerując niektóre obszary wymagające dalszej poprawy. Główne obszary wymagające dalszej poprawy obejmowały: doprecyzowanie dotyczące zrównoważonej wagi obu celów szczegółowych przedmiotowej inicjatywy (poprawy efektywności i zwalczania nadużyć podatkowych), dokładny opis treści, funkcjonowania i komplementarności wariantów oraz jasny i pełny obraz kosztów i korzyści każdego wariantu.

20 marca 2023 r. Radzie ds. Kontroli Regulacyjnej przedłożono ponownie sprawozdanie z oceny skutków zawierające poprawki wprowadzone w odpowiedzi na poprzednią opinię tej rady. W szczególności doprecyzowano, że oba cele – poprawa efektywności i zwalczanie nadużyć podatkowych – są równie istotne; ponadto zmieniono prezentację wariantów, aby odzwierciedlić trzy warianty zamiast czterech (poprzez połączenie poprzednich wariantów 1 i 2 w jeden obecny wariant 1 oraz nieznaczące przereformowanie i zmianę kolejności wariantów 2 i 3); co więcej, zmieniono ocenę skutków, aby zapewnić bardziej kompleksowy przegląd kosztów i korzyści, oraz dodano wykres podsumowujący, aby odzwierciedlić koszty netto/korzyści każdego z obecnych wariantów dla każdej zainteresowanej strony.

21 kwietnia 2023 r. Rada ds. Kontroli Regulacyjnej wydała do ponownie przedłożonej oceny skutków pozytywną opinię z zastrzeżeniami. Poprosiła jednocześnie o dalsze wyjaśnienia dotyczące dostępnych wariantów oraz kosztów/oszczędności w zakresie zasady „jedno więcej – jedno mniej”. Ponadto zwrócono się o lepsze odzwierciedlenie we wspomnianej analizie skutków faktu, że w ramach preferowanego wariantu państwom członkowskim pozostawiono wybór między stosowaniem ulgi u źródła lub systemu szybkiego zwrotu. Powyższe zastrzeżenia uwzględniono w ostatecznej wersji oceny skutków.

W ramach tej oceny, zmienionej zgodnie z zaleceniami Rady ds. Kontroli Regulacyjnej, przeanalizowano trzy warianty strategiczne:

Wariant 1 – Ustanowienie wspólnego cyfrowego certyfikatu rezydencji podatkowej + wspólna sprawozdawczość

W ramach tego wariantu państwa członkowskie mogłyby nadal stosować swoje obecne systemy (tj. ulgi u źródła lub procedury zwrotu podatku), ale powinny wprowadzić następujące nowe elementy:

- wspólny cyfrowy certyfikat rezydencji podatkowej (o jednolitej treści i jednolitym formacie), który byłby wydawany/weryfikowany w formie cyfrowej przez wszystkie państwa członkowskie;
- wspólny standard sprawozdawczości w celu zwiększenia przejrzystości, ponieważ każdy pośrednik finansowy w całym łańcuchu finansowym przekazywałby określony

zestaw informacji do państwa członkowskiego źródła. Towarzyszyłyby temu ustandaryzowane procedury należytej staranności, zasady odpowiedzialności i wspólne formularze zwrotu, które składano by w imieniu klientów/podatników w sposób zautomatyzowany.

Wariant 2 – Wdrożenie systemu ulg u źródła

Podstawę tego drugiego wariantu stanowią elementy zawarte w wariantcie 1, ale w jego ramach na państwa członkowskie nałożono obowiązek ustanowienia systemu ulg u źródła, który umożliwi stosowanie obniżonych stawek zgodnie z umową o unikaniu podwójnego opodatkowania lub przepisami krajowymi bezpośrednio w chwili płatności. W wariantcie 2 administracje podatkowe musiałyby monitorować należne podatki po dokonaniu płatności.

Wariant 3 – Wdrożenie systemu szybkiego zwrotu w określonych ramach czasowych lub ulg u źródła

Wariant ten obejmuje wariant 1 z dodatkowym wymogiem, by państwa członkowskie stosujące system zwrotów zapewniały obsługę zwrotu w określonych ramach czasowych – jest to tzw. system szybkiego zwrotu. Państwa członkowskie mogą wprowadzić lub kontynuować wdrażanie systemu ulg u źródła (jako głównego systemu lub systemu stosowanego w przypadku niektórych płatności niskiego ryzyka).

Poszczególne warianty porównano pod kątem następujących kryteriów: skuteczności, efektywności, spójności i proporcjonalności.

Spośród wszystkich wariantów preferowany jest wariant 3. Wariant 3 jest wysoce skuteczny, jeżeli chodzi o rozwiązywanie problemów zidentyfikowanych w UE pod względem szybkości, prostszych procesów oraz procedur o wyższym stopniu cyfryzacji. Wariant 2 prowadziłby co prawda do jeszcze większych oszczędności kosztów dla inwestorów, ale wariant 3 daje państwom członkowskim możliwość zachowania kontroli *ex ante* nad wnioskami o zwrot, zapewniając w ten sposób drogę naprzód, która powinna być możliwa do urzeczywistnienia pod względem politycznym we wszystkich państwach członkowskich. Zwalczenie nadużyć jest szczególnie istotne w przypadku państw członkowskich, które w ostatnich latach mocno ucierpiały ze względu na praktyki *cum-cum* i *cum-ex*. Ze względów politycznych te państwa członkowskie mogą być mniej skłonne do przyjęcia systemu ulg u źródła w perspektywie krótkoterminowej, ponieważ system taki nadaje bardziej znaczącą rolę pośrednikom finansowym.

Wpływ na gospodarkę

Korzyści

Proponowana inicjatywa doprowadzi do oszczędności kosztów dla inwestorów, które szacuje się w przybliżeniu na 5,17 mld EUR rocznie, w tym oszczędności rzędu 730 mln EUR rocznie dzięki ograniczeniu formalności (z czego 409 mln EUR w odniesieniu do inwestorów z UE). Wynika to z faktu, że inwestorzy poniosą mniejsze koszty przestrzegania przepisów, będą mieli do czynienia z mniejszą liczbą przypadków podwójnego opodatkowania i będą mogli ponownie zainwestować zwrócone pieniądze w odpowiednim czasie. Inicjatywa ta pozwoli zatem wyeliminować strukturalną, długotrwałą przeszkodę dla inwestycji transgranicznych i pomoże przedsiębiorstwom z UE pozyskać kapitał od szerszej bazy inwestorów, co stanowi główny cel unii rynków kapitałowych.

Chociaż pośrednicy finansowi ponieśliby w perspektywie krótkoterminowej znaczne koszty związane z wdrożeniem systemów niezbędnych do zapewnienia zgodności z nową dyrektywą, oczekuje się, że w dłuższej perspektywie skorzystają oni na oszczędnościach kosztów (szacowanych na około 13,5 mln EUR rocznie) dzięki usprawnionym procedurom,

w szczególności dzięki cyfryzacji niektórych aspektów inicjatywy, takich jak korzystanie z cyfrowego certyfikatu rezydencji podatkowej lub zbiorczego wniosku o ulgę.

Z kolei administracje podatkowe będą lepiej przygotowane do zwalczania nadużyć podatkowych, co ostatecznie powinno mieć pozytywny wpływ na dochody podatkowe. Oczekuje się, że niniejsza inicjatywa będzie miała wpływ na wzrost PKB o 0,025 %.

Koszty

Pośrednicy finansowi poniosą koszty wdrożenia oraz roczne koszty stałe w wysokości odpowiednio 75,9 mln EUR i 13 mln EUR. Administracje podatkowe poniosą także koszty rozwoju systemów informatycznych w celu wdrożenia cyfrowych certyfikatów rezydencji podatkowej (koszty opracowania szacowane na 4,9–54 mln EUR i koszty stałe szacowane na 0,97–10,8 mln EUR) oraz systemów sprawozdawczości niezbędnych do otrzymywania danych (koszty jednorazowe szacowane na 18,2 mln EUR i roczne koszty stałe szacowane na 3,5 mln EUR). Ponadto, z uwagi na mniejszą liczbę przypadków podwójnego opodatkowania państwa członkowskie będą miały do czynienia ze zmniejszeniem się dochodów podatkowych szacowanym na 2,2 mld EUR.

• **Sprawność regulacyjna i uproszczenie**

Jednym z głównych celów szczegółowych wniosku jest cyfryzacja procedur dotyczących podatku u źródła w celu osiągnięcia w pełni zautomatyzowanych sposobów wydawania cyfrowych certyfikatów rezydencji podatkowej, przekazywania informacji, składania wniosków o ulgę lub zwrot oraz sprawdzania danych. Kolejnym celem inicjatywy jest uniknięcie mnożenia się różnych systemów w państwach członkowskich poprzez standaryzację niektórych elementów procedur dotyczących podatku u źródła.

Jeżeli chodzi o zasadę „jedno więcej – jedno mniej”, przedmiotowa inicjatywa doprowadzi do oszczędności kosztów dla inwestorów związanych z ograniczeniem formalności (409 mln EUR rocznie) oraz oszczędności kosztów dla pośredników finansowych związanych z usprawnieniem procedur (13,5 mln EUR rocznie). Jednocześnie pośrednicy finansowi poniosą jednorazowo koszty wdrożenia w wysokości 75,9 mln EUR oraz koszty stałe w wysokości 13 mln EUR.

Wniosek nakłada na pośredników finansowych obowiązki sprawozdawcze. Uzyskanie szczegółowych informacji ma kluczowe znaczenie dla administracji podatkowej państwa członkowskiego źródła, by mogła ona ocenić i zastosować odpowiednie obniżone stawki podatku u źródła oraz skutecznie zidentyfikować nadużycia, a tym samym osiągnąć jeden z celów przedmiotowej inicjatywy. Aby ograniczyć obciążenia wynikające ze sprawozdawczości, ograniczono zakres informacji, które mają być przekazywane przez pośredników finansowych, do tego, co jest niezbędne państwu członkowskiemu do odtworzenia łańcucha płatności dywidend i odsetek, a obowiązek ten zachodzi, o ile takie informacje są dla pośredników finansowych dostępne. Ponadto sprawozdawczość będzie prowadzona przy użyciu ujednoczonych elektronicznych formularzy i wspólnych wymogów dotyczących kanałów komunikacji, które Komisja określi w drodze aktów wykonawczych.

Oprócz tego w celu uproszczenia i złagodzenia wymogów w zakresie procedur dotyczących podatku u źródła odnoszących się do inwestorów detalicznych wprowadzono zasadę *de minimis*, jeśli chodzi o obowiązki sprawozdawcze oraz procedurę należytej staranności. Polega ona na niewymaganiu informacji na temat porozumień finansowych lub minimalnego okresu utrzymywania od inwestorów wypłacających dywidendy poniżej progu wynoszącego 1 000 EUR.

- **Prawa podstawowe i równość**

Prawa podstawowe, w szczególności wymogi dotyczące ochrony danych osobowych na podstawie ogólnego rozporządzenia o ochronie danych („RODO”), są chronione. Dane osobowe będą przetwarzane wyłącznie w celu sprawdzenia, czy w odniesieniu do podatnika zastosowano prawidłową stawkę podatku u źródła, oraz w celu ograniczenia ryzyka oszustw i nadużyć podatkowych. Dane osobowe będą przekazywane wyłącznie między podmiotami, które są zaangażowane w procedury dotyczące ulg w podatku u źródła na podstawie niniejszej dyrektywy. Ilość przekazywanych danych osobowych będzie ograniczona do tego, co jest konieczne do wykrycia niedostatecznego poziomu przekazywania, nieprzekazywania oraz oszustw lub nadużyć podatkowych, zgodnie z wymogami RODO. Dane osobowe będą przechowywane tylko tak długo, jak będzie to konieczne do tego celu.

Niniejsza inicjatywa nie ma znaczącego wpływu na równość, w tym na równouprawnienie płci.

- **Inne skutki**

Nie przewiduje się innych znaczących skutków. Oczekuje się jednak, że przedmiotowa inicjatywa będzie miała ograniczone pozytywne skutki społeczne, ponieważ pozwoli zapewnić sprawiedliwsze opodatkowanie, a także ograniczony pozytywny wpływ na środowisko, mając na uwadze oczekiwane ograniczenie procesów zwrotu opartych na dokumentacji papierowej. W związku z tym obecna inicjatywa jest zgodna z realizacją celu neutralności klimatycznej, o którym mowa w Europejskim prawie o klimacie.

Wniosek jest zgodny z zasadą „nie czyni poważnych szkód” i zasadą „domyślnej cyfrowości” oraz przyczynia się do realizacji europejskiego sposobu budowania społeczeństwa cyfrowego i gospodarki cyfrowej.

Istotne cele zrównoważonego rozwoju, do których częściowo odnosi się inicjatywa, to 8 (Wzrost gospodarczy i godna praca), 9 (Innowacyjność, przemysł, infrastruktura) oraz 16 (Pokój, sprawiedliwość i silne instytucje), jak przedstawiono w załączniku 3 do oceny skutków.

4. WPLYW NA BUDŻET

Zasadniczy wpływ na budżet przedmiotowej inicjatywy z perspektywy Komisji obejmuje wdrożenie elektronicznego certyfikatu rezydencji podatkowej oraz ustanowienie formatów i kanałów komunikacji, które mają być wykorzystywane przez pośredników finansowych do przekazywania informacji krajowym organom podatkowym. Ocena skutków finansowych regulacji zawiera szczegółowe informacje dotyczące wymaganych zasobów ludzkich i administracyjnych.

5. ELEMENTY FAKULTATYWNE

- **Plany wdrożenia i monitorowanie, ocena i sprawozdania**

Do celów monitorowania i oceny wdrażania dyrektywy państwa członkowskie co roku dostarczają Komisji dane odzwierciedlające odpowiednie informacje dotyczące funkcjonowania dyrektywy. Odpowiednie informacje mają zostać określone w akcie wykonawczym zgodnie z art. 19 dyrektywy.

Komisja dokona oceny dyrektywy pięć lat od wejścia w życie przepisów krajowych transponujących dyrektywę, a następnie kolejnych ocen co pięć lat.

- **Szczegółowe objaśnienia poszczególnych przepisów wniosku**

Wniosek składa się z dwóch głównych elementów składowych, które omówiono odpowiednio w rozdziałach 2 i 3. W rozdziale 2 przewidziano utworzenie ogólnounijnego cyfrowego certyfikatu rezydencji podatkowej, natomiast rozdział 3 dotyczy procedur w zakresie ulg w podatku u źródła. Rozdział ten obejmuje procedurę ustanowienia rejestrów krajowych dla określonych pośredników finansowych (certyfikowany pośrednik finansowy – CFI), ustandaryzowany obowiązek sprawozdawczy w odniesieniu do takich CFI oraz obowiązek ustanowienia przez państwa członkowskie systemu ulg u źródła lub systemu szybkiego zwrotu lub kombinacji tych systemów w celu zapewnienia szybkiej i bezpiecznej ulgi w podatku u źródła, na podstawie umowy o unikaniu podwójnego opodatkowania lub przepisów krajowych, dla inwestorów z UE i spoza UE po spełnieniu określonych warunków przejrzystości. Ponieważ procedury te dotyczą tylko określonych państw członkowskich, które muszą zapewnić ulgę w nadmiernym podatku u źródła, rozdział 3 jest wiążący tylko dla tych państw członkowskich.

- (i) **Wspólny cyfrowy certyfikat rezydencji podatkowej**

Wszystkie państwa członkowskie mają wprowadzić cyfrowy certyfikat rezydencji podatkowej, który zapewni szybką, łatwą i bezpieczną procedurę administracyjną w celu potwierdzenia rezydencji podatkowej podatników UE.

Jak określono w art. 4, cyfrowe certyfikaty rezydencji podatkowej będą zawierały **wspólną treść**, niezależnie od wydającego państwa członkowskiego, tj. państwa członkowskiego rezydencji podatkowej. Elementy określone w ust. 2 jako wspólna treść wspomnianych certyfikatów to elementy identyfikujące podatnika składającego wniosek i potwierdzające, że jest on rezydentem w danym państwie członkowskim zgodnie z jego przepisami krajowymi.

Ukierunkowane konsultacje z państwami członkowskimi wykazały, że jeśli chodzi o ustalenie rezydencji inwestora, do uznania inwestora za rezydenta lub nie w danym państwie członkowskim mają zastosowanie te same zasady, niezależnie od państwa, w którym realizowana jest inwestycja. W związku z tym w cyfrowym certyfikacie rezydencji podatkowej nie musi być wymienione państwo członkowskie, w którym inwestycja jest realizowana. Takie informacje będą jednak zawarte we wniosku o ulgę na potrzeby określenia mającej zastosowanie stawki obniżonej.

Ponieważ celem jest ustanowienie ustandaryzowanego certyfikatu, który może być wykorzystywany do usprawnienia procedur dotyczących podatku u źródła, ale który może być również wykorzystywany do innych celów, we wniosku dopuszczono dodawanie informacji dotyczących tych celów.

Biorąc pod uwagę, że jednym z celów tej inicjatywy jest zmniejszenie obciążenia administracyjnego dla administracji podatkowych, inwestorów i branży finansowej, proponuje się, aby cyfrowy certyfikat rezydencji podatkowej obejmował co najmniej cały rok kalendarzowy, w którym złożono odnośny wniosek. Jeżeli jednak okoliczności na koniec roku nie pokrywają się z treścią certyfikatu wydanego w ciągu danego roku, wydające państwo członkowskie i każde inne zainteresowane państwo członkowskie może uznać taki certyfikat za nieważny. Minimalnego okresu obowiązywania cyfrowego certyfikatu rezydencji podatkowej (jeden rok kalendarzowy) nie należy interpretować jako uniemożliwiającego państwom członkowskim wydawanie certyfikatów z dłuższym okresem obowiązywania, w zależności od pojęcia rezydencji podatkowej i wewnętrznej decyzji każdego państwa członkowskiego. Państwa członkowskie uznają certyfikaty wydane przez inne państwa członkowskie za odpowiedni dowód rezydencji podatnika w tych innych państwach

członkowskich w zakresie, w jakim wydające państwo członkowskie nadal uznaje taki certyfikat za ważny.

Państwa członkowskie będą zobowiązane do wydania cyfrowego certyfikatu rezydencji podatkowej w ciągu jednego dnia, o ile otrzymają określony zestaw informacji i pod warunkiem, że nie wystąpią żadne wyjątkowe okoliczności uzasadniające opóźnienie. W przypadkach, w których wymóg jednodniowego wydania nie zostanie spełniony, dane państwo członkowskie powinno powiadomić o tym stronę, której dotyczy odnośny wniosek. Aby spełnić wymóg jednodniowego wydania, państwa członkowskie powinny wdrożyć w pełni **zautomatyzowany system** wydawania przedmiotowych certyfikatów, który umożliwi składanie wniosków za pośrednictwem portalu internetowego dostępnego dla podatnika i upoważnionych przez niego stron (np. pośredników finansowych składających wnioski o taki certyfikat w imieniu swoich klientów).

Cyfrowy certyfikat rezydencji podatkowej będzie zabezpieczony pieczęcią elektroniczną zgodnie z rozporządzeniem (UE) nr 910/2014 z dnia 23 lipca 2014 r. w sprawie identyfikacji elektronicznej i usług zaufania w odniesieniu do transakcji elektronicznych na rynku wewnętrznym (rozporządzenie eIDAS)²³. Przewidywana metoda umożliwia uzyskanie wersji certyfikatu nadającej się do odczytu zarówno przez człowieka, jak i do odczytu maszynowego, w postaci dokumentów PDF lub podobnych innych formatów, które mogą być wykorzystywane w zautomatyzowanych systemach.

(ii) Rejestry krajowe państw członkowskich

Aby skorzystać z procedur w zakresie ulg w podatku u źródła, które stanowią podstawę dyrektywy, inwestorzy będą musieli mieć możliwość współpracy z pośrednikami finansowymi certyfikowanymi do świadczenia tych usług. Istnieją dwie podstawy do zostania certyfikowanym pośrednikiem finansowym (CFI), a tym samym uzyskania dostępu do procedur niniejszej dyrektywy:

- obowiązkowo: w przypadku 1) dużych instytucji, zgodnie z definicją w art. 5 pkt 2 rozporządzenia (UE) nr 575/2013²⁴, oraz 2) centralnych depozytów papierów wartościowych objętych zakresem rozporządzenia (UE) nr 909/2014²⁵, które to depozyty świadczą usługi podmiotu pobierającego podatek u źródła i które jako takie muszą zarejestrować się w tych państwach członkowskich, w których mają siedzibę emitenci papierów wartościowych i w których dokonali inwestycji ich klienci.
- dobrowolnie: w przypadku wszystkich innych podmiotów (w tym tych, które mają siedzibę w jurysdykcji państwa trzeciego) działających jako pośrednicy finansowi i spełniających określone wymogi w drodze rejestracji w co najmniej jednym rejestrze krajowym utworzonym zgodnie z niniejszą dyrektywą – według uznania danego pośrednika; oczekuje się, że rejestracja powinna

²³ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 910/2014 z dnia 23 lipca 2014 r. w sprawie identyfikacji elektronicznej i usług zaufania w odniesieniu do transakcji elektronicznych na rynku wewnętrznym oraz uchylające dyrektywę 1999/93/WE (Dz.U. L 257 z 28.8.2014, s. 73).

²⁴ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013 z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie wymogów ostrożnościowych dla instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych, zmieniające rozporządzenie (UE) nr 648/2012 (Dz.U. L 176 z 27.6.2013, s. 1).

²⁵ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 909/2014 z dnia 23 lipca 2014 r. w sprawie usprawnienia rozrachunku papierów wartościowych w Unii Europejskiej i w sprawie centralnych depozytów papierów wartościowych, zmieniające dyrektywy 98/26/WE i 2014/65/UE oraz rozporządzenie (UE) nr 236/2012 (Dz.U. L 257 z 28.8.2014, s. 1).

nastąpić w tych państwach członkowskich, w których ich klienci dokonują inwestycji.

Państwa członkowskie, które nie muszą zapewniać ulgi w nadmiernym podatku u źródła ze względu na zwolnienie z podatku u źródła od wypłat dywidend lub z uwagi na to, że odpowiednia krajowa stawka podatkowa jest zawsze nie wyższa niż stawka możliwa do zastosowania na podstawie umowy o unikaniu podwójnego opodatkowania, nie muszą posiadać rejestru krajowego. Państwa członkowskie decydujące się na zapewnienie ulgi u źródła lub szybkiego zwrotu nadmiernie potrąconego podatku od odsetek od obligacji, jak przewidziano w niniejszej dyrektywie, powinny domyślnie korzystać z rejestru krajowego ustanowionego już w celu zapewnienia ulgi od nadmiernie potrąconego podatku od dywidend lub też utworzyć rejestr krajowy, jeżeli takowy nie istnieje.

CFI niespełniający wymogów, w tym wymogów dotyczących rejestracji, będą podlegać skreśleniu z rejestrów krajowych lub karom.

(iii) Wspólna sprawozdawczość

Niniejsza dyrektywa ma na celu pomoc w zwalczaniu oszustw i nadużyć podatkowych w dziedzinie procedur w zakresie ulg w nadwyżce podatku u źródła oraz zapewnienie skuteczności tych procedur. Wprowadzenie przejrzystości w łańcuchu finansowym służy tym dwóm celom, ponieważ umożliwia państwu członkowskiemu źródła otrzymanie informacji potrzebnych do sprawdzenia, czy stosowana jest właściwa stawka podatku u źródła, oraz do oceny, czy należy zastosować przepisy służące zapobieganiu nadużyciom. Ustanowienie wspólnego standardu sprawozdawczości w całej UE umożliwi obniżenie kosztów przestrzegania przepisów dla inwestorów i pośredników finansowych oraz pozwala na szybsze i bezpieczniejsze procedury w zakresie ulg w podatku u źródła.

Kto przekazuje informacje i komu?

Obowiązki sprawozdawcze wynikają z rejestracji w jednym z rejestrów krajowych. Wszyscy CFI wpisani do co najmniej jednego rejestru krajowego podlegają obowiązkowi sprawozdawczemu wobec organu prowadzącego dany rejestr oraz, w stosownych przypadkach, podmiotu pobierającego podatek u źródła, niezależnie od ich państwa rezydencji podatkowej (w UE lub poza UE; czy też w państwie członkowskim z własnym rejestrem krajowym lub bez takiego rejestru).

CFI zarejestrowani w dowolnym rejestrze krajowym muszą zgłaszać przypadki, w których inwestycje ich klientów mają miejsce w państwie członkowskim posiadającym taki rejestr. Takie państwo członkowskie źródła będzie musiało zapewnić ulgę, a zatem musi zrekonstruować łańcuch płatności związanych z papierami wartościowymi oraz zidentyfikować inwestora końcowego. W dyrektywie nie wykluczono możliwości outsourcingu przez CFI obowiązku sprawozdawczego na innego pośrednika finansowego w ramach łańcucha powierniczego, o ile dany CFI pozostaje odpowiedzialny za kompletność i poprawność takiej sprawozdawczości.

Nieprzestrzeganie obowiązku sprawozdawczego będzie skutkować karą.

Co należy zgłaszać?

W załączniku II do dyrektywy określono wspólny zestaw elementów sprawozdawczych. Każdy CFI zgłasza tylko tę część transakcji, która jest dla niego widoczna, tj. od kogo otrzymuje dywidendę/odsetki i komu wypłaca dywidendę/odsetki. W ten sposób odbiorca pełnej sprawozdawczości – administracja podatkowa źródła lub wyznaczony w jej imieniu podmiot pobierający podatek u źródła – będzie posiadał wszystkie informacje potrzebne do

odtworzenia łańcucha finansowego transakcji od inwestora do emitenta papierów wartościowych.

Informacje przekazywane administracji podatkowej umożliwią jej ustalenie tożsamości inwestora końcowego i jego potencjalnego uprawnienia do obniżonej stawki podatku u źródła. Tym samym ograniczone zostanie ryzyko podwójnych zwrotów oraz zwiększy się zdolność administracji podatkowych do identyfikowania i zwalczania innych nadużyć i oszustw, takich jak cum-cum.

W części E załącznika II przewidziano dwa wymogi sprawozdawcze, które mają pomóc w zwalczaniu nadużyć w zakresie podatku u źródła, głównie systemów nadużyć typu cum-cum: (i) informacje o okresie utrzymywania aktywów bazowych oraz (ii) informacje o porozumieniach finansowych związanych z papierami wartościowymi, w odniesieniu do których podatnik ubiega się o ulgę.

Pierwszy element ma na celu uzyskanie informacji o tym, czy aktywa bazowe zakupiono w ciągu 2 dni przed dniem ustania prawa do dywidendy, co ma pomóc zapobiegać stosowaniu dalszych systemów oszustw/nadużyć polegających na wielokrotnym zwrocie tego samego podatku u źródła w sytuacjach, gdy powinien mieć zastosowanie tylko jeden zwrot (systemy cum-ex).

Drugi element ma na celu uzyskanie informacji na temat tego, czy przekazujący informacje pośrednik finansowy wie o istnieniu jakiegokolwiek porozumienia finansowego dotyczącego aktywów bazowych, które to porozumienie nie zostało rozliczone, nie wygasło ani nie zostało w inny sposób zakończone w dniu ustania prawa do dywidendy, co ma wspomóc administrację podatkową w wykrywaniu nieuczciwych rozwiązań podatkowych (systemy cum-cum). Porozumienie finansowe może mieć na przykład formę umowy odkupu (umowa repo) lub pożyczki papierów wartościowych, ale także produktów pochodnych, takich jak kontrakty terminowe na jeden rodzaj akcji. Mówiąc dokładniej, umowa odkupu obejmuje sprzedaż papierów wartościowych po określonej cenie z zobowiązaniem do odkupu tych samych lub podobnych papierów wartościowych po ustalonej cenie w określonym terminie w przyszłości. Pożyczki papierów wartościowych obejmują przeniesienie własności papieru wartościowego w zamian za zabezpieczenie, zwykle inny papier wartościowy, pod warunkiem że własność tego papieru wartościowego lub podobnych papierów wartościowych powróci do pierwotnego właściciela w określonym terminie w przyszłości. Definicja jest szeroka, aby umożliwić uwzględnienie różnych rodzajów porozumień.

Ponieważ wyżej wymienione systemy są stosowane tylko w odniesieniu do wypłat dywidend, elementy sprawozdawcze, o których mowa w części E, nie są wymagane w odniesieniu do odsetek wypłacanych od obligacji. To samo podejście dotyczy bardzo niskich kwot wypłacanych dywidend, które uważa się za przypadki niskiego ryzyka i, które nie uzasadniają nakładania na CFI odpowiedniego obciążenia sprawozdawczego. Nie wyklucza to jednak stosowania przez państwa członkowskie adekwatnych konsekwencji w przypadku stwierdzenia nadużyć, nawet w przypadku niskich kwot.

Jaki będzie przebieg sprawozdawczości?

Sprawozdawczość będzie odbywać się za pośrednictwem znormalizowanego formatu XML, który zostanie określony w akcie wykonawczym przyjętym przez Komisję. We wspomnianym akcie wykonawczym zostanie określony ustandaryzowany zautomatyzowany kanał przekazywania informacji przez podmioty gospodarcze odpowiedniej administracji podatkowej lub podmiotowi pobierającemu podatek u źródła działającemu w jej imieniu.

Kiedy powstaje obowiązek sprawozdawczy?

Termin przekazania informacji zawartych w załączniku II wynosi maksymalnie 25 dni od dnia ustalenia praw. Przekazanie informacji powinno nastąpić możliwie jak najszybciej po dniu ustalenia praw, chyba że zlecenie rozrachunku w odniesieniu do jakiegokolwiek części transakcji jest w dniu ustalenia praw w toku, w którym to przypadku przekazanie informacji dotyczących tej transakcji powinno nastąpić jak najszybciej po dokonaniu rozrachunku. W praktyce rozrachunek wszystkich pozycji ma miejsce zwykle w ciągu 10–15 dni od dnia ustalenia praw. Jeśli rozrachunek nie nastąpi do 20. dnia, dyrektywa zawiera wymóg, by CFI zgłaszały aktualny stan na 20. dzień w ciągu następujących 5 dni, by uzyskać ulgę w nadmiernym podatku u źródła.

W państwach członkowskich, w których będzie miała zastosowanie ulga u źródła, a data wypłaty dywidendy przypada wcześniej niż 25 dni od dnia ustalenia praw, pośrednicy finansowi powinni dysponować mechanizmem umożliwiającym terminowe przekazywanie informacji o stawce, która ma być stosowana, podmiotowi pobierającemu podatek u źródła.

(iv) Systemy ulg

We wniosku przewidziano: a) system ulg u źródła; oraz b) system szybkiego zwrotu. W ramach systemu ulg u źródła prawidłową kwotę podatku nalicza podmiot pobierający podatek u źródła w chwili wypłaty dywidendy/odsetek (art. 12). W ramach systemu szybkiego zwrotu podatek potrąca się według wyższej stawki stosowanej w państwie źródła, ale nadwyżkę podatku zwraca się następnie w ustalonych ramach czasowych wynoszących maksymalnie 25 dni od dnia złożenia wniosku lub od dnia wywiązania się z obowiązku sprawozdawczego, w zależności od tego, która z tych dat jest późniejsza. Powinno to nastąpić w terminie 50 dni kalendarzowych od daty płatności (art. 13). W obu przypadkach odpowiednimi podmiotami w procedurach byłyby CFI działające w imieniu swoich inwestorów. W art. 10 (wniosek o ulgę u źródła lub szybki zwrot) i art. 11 (procedury należytej staranności) określono elementy wspólne dla obu systemów.

Stosując procedury ulg, właściwa administracja podatkowa może podjąć decyzję o zleceniu odpowiednich zadań wyznaczonemu podmiotowi pobierającemu podatek u źródła zamiast samodzielnego zarządzania zadaniami.

Każde państwo członkowskie, które stosuje procedury ulg w odniesieniu do nadmiernego podatku u źródła, może zdecydować o zastosowaniu systemu ulgi u źródła lub systemu szybkiego zwrotu lub obu tych rozwiązań, a także o tym, czy skorzystać z określonej powyżej możliwości outsourcingu. Takie państwa członkowskie muszą jednak zapewnić, aby co najmniej jeden z dwóch systemów był dostępny dla wszystkich inwestorów i został faktycznie aktywowany, a we wszystkich przypadkach spełnione były warunki określone w niniejszej dyrektywie. W ramach tych dwóch systemów państwa członkowskie mogą na przykład zezwolić na ubieganie się o ulgę u źródła tylko podatnikom niskiego ryzyka, natomiast inni podatnicy mogliby się ubiegać tylko o szybki zwrot. Państwa członkowskie, które nie stosują procedur w zakresie ulg w nadmiernym podatku u źródła, ponieważ w ogóle nie przewidują podatku u źródła lub nie przewidują różnych stawek podatku u źródła w różnych okolicznościach, nie są objęte tymi systemami i nie są zobowiązane do podjęcia działań.

We wszystkich przypadkach w odniesieniu do dowodów rezydencji inwestorów państwa członkowskie powinny opierać się przede wszystkim na cyfrowym certyfikacie rezydencji podatkowej, zgodnie z definicją w art. 4, lub odpowiednim dowodzie rezydencji podatkowej z państwa spoza UE.

Głównym celem niniejszej dyrektywy jest zapobieganie nadużyciom podatkowym/oszustwom podatkowym, a w szczególności systemom cum-ex i cum-cum. Administracje podatkowe państw członkowskich, które chcą mieć więcej czasu na przeprowadzenie pewnych kontroli

przed wyrażeniem zgody na przyznanie ulgi, mają możliwość niestosowania ulgi u źródła lub systemów szybkiego zwrotu, które mają zostać wprowadzone na mocy niniejszej dyrektywy, w pewnych szczególnych okolicznościach. Możliwość tę przewidziano szczególnie w przypadku wniosku o zwolnienie i w przypadku gdy informacje dostarczone zgodnie z częścią E załącznika II wskazują, że aktywa bazowe nabyto w ciągu dwóch dni kalendarzowych przed dniem ustania prawa do dywidendy lub że pośrednik finansowy informuje, że wie o porozumieniu finansowym dotyczącym aktywów bazowych, które to porozumienie nie zostało rozliczone, nie wygasło ani nie zostało w inny sposób zakończone w dniu ustania prawa do dywidendy.

W przypadku gdy system ulgi u źródła i system szybkiego zwrotu określone w niniejszej dyrektywie nie mają zastosowania, stosowana będzie standardowa procedura zwrotu podatku, w ramach której podatnik lub jego wyznaczony przedstawiciel, którym niekoniecznie musi być instytucja finansowa, będą mogli bezpośrednio zwrócić się o zwrot do organu podatkowego. W niniejszej dyrektywie zapewnia się również, by co najmniej treść informacji przekazywanych organowi podatkowemu obejmowała informacje, o których mowa w części E załącznika II.

Przepisy ogólne

Rozdział 4 zawiera przepisy ogólne i końcowe, w szczególności dotyczące aktów wykonawczych, oceny i monitorowania, przepisów o ochronie danych, transpozycji i wejścia w życie. Niniejszy wniosek, po jego przyjęciu, powinien zostać transponowany do prawa krajowego państw członkowskich do dnia 31 grudnia 2026 r. Powinien on stać się skuteczny dwa lata po przyjęciu aktów wykonawczych, co powinno nastąpić do dnia 1 stycznia 2027 r.

Wniosek

DYREKTYWA RADY**w sprawie szybszego i bezpieczniejszego mechanizmu ulg w nadmiernym podatku u źródła**

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 115, uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej, po przekazaniu projektu aktu ustawodawczego parlamentom narodowym, uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego²⁶, uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego²⁷, stanowiąc zgodnie ze specjalną procedurą ustawodawczą, a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Zapewnienie sprawiedliwego opodatkowania na rynku wewnętrznym i dobrego funkcjonowania unii rynków kapitałowych to priorytety polityczne Unii Europejskiej (UE). W tym kontekście kluczowe znaczenie ma usuwanie przeszkód dla inwestycji transgranicznych, przy jednoczesnym zwalczaniu oszustw i nadużyć podatkowych. Przeszkody takie istnieją na przykład w postaci nieefektywnych i nieproporcjonalnie uciążliwych procedur mających na celu zapewnienie ulgi w przypadku nadmiernych podatków u źródła od dywidend lub odsetek wypłacanych z tytułu akcji lub obligacji będących przedmiotem publicznego obrotu na rzecz inwestorów niebędących rezydentami. Ponadto *status quo* okazał się niewystarczający do zapobiegania powtarzającym się ryzykom oszustw podatkowych, uchylania się od opodatkowania i unikania opodatkowania, co pokazały niedawne skandale cum-ex i cum-cum. Niniejszy wniosek ma na celu zwiększenie skuteczności unijnych procedur dotyczących podatku u źródła, przy jednoczesnym uodpornieniu ich na ryzyko oszustw i nadużyć podatkowych. Opiera się on na odpowiednich wcześniejszych działaniach na szczeblu unijnym i międzynarodowym, takich jak zalecenie Komisji z 2009 r. w sprawie uproszczenia procedur w zakresie ulg w podatku u źródła oraz inicjatywa OECD dotycząca ulg podatkowych wynikających z umów i poprawy przestrzegania przepisów (TRACE)²⁸.
- (2) Aby zwiększyć zdolność państw członkowskich do zapobiegania i zwalczania potencjalnych oszustw lub nadużyć, co jest obecnie utrudnione ze względu na rozdrobnienie i ogólny brak wiarygodnych i aktualnych informacji na temat inwestorów, konieczne jest zatem wprowadzenie wspólnych ram dla ulg

²⁶ Dz.U. C [...] z [...], s. [...].

²⁷ Dz.U. C [...] z [...], s. [...].

²⁸ Zalecenie Komisji z dnia 19 października 2009 r. w sprawie procedur w zakresie ulg w podatku u źródła (Tekst mający znaczenie dla EOG) (Dz.U. L 279 z 24.10.2009, s. 8).

w nadmiernym podatku u źródła od transgranicznych inwestycji w papiery wartościowe, które to ramy byłyby odporne na ryzyko oszustw lub nadużyć podatkowych. Ramy te powinny prowadzić do zbliżenia poszczególnych procedur w zakresie ulg stosowanych w UE, a jednocześnie zapewnić emitentom papierów wartościowych, podmiotom pobierającym podatek u źródła, pośrednikom finansowym i państwom członkowskim, w zależności od przypadku, przejrzystość i pewność co do tożsamości inwestorów. W tym celu ramy te powinny opierać się na zautomatyzowanych procedurach, takich jak cyfryzacja certyfikatu rezydencji podatkowej (pod względem procedury i formy), który stanowi warunek wstępny dostępu inwestorów do wszelkich procedur dotyczących ulg lub zwrotów. Ramy te powinny być również na tyle elastyczne, by należycie uwzględniały poszczególne systemy mające zastosowanie w różnych państwach członkowskich, a jednocześnie powinny zapewniać większe zbliżenie tych systemów i oferować odpowiednie narzędzia zapobiegające nadużyciom w celu ograniczenia ryzyka oszustw podatkowych, uchylania się od opodatkowania i unikania opodatkowania.

- (3) W celu zapewnienia proporcjonalnego podejścia przepisy dotyczące procedur w zakresie ulg w nadmiernych podatkach u źródła powinny być wiążące tylko dla tych państw członkowskich, które stosują podatek u źródła od dywidend według różnych stawek w zależności od rezydencji podatkowej danego inwestora. W takim przypadku państwa członkowskie muszą zapewnić ulgę, jeżeli w sytuacji, w której obowiązuje niższa stawka, zastosowano stawkę wyższą. Aby zwiększyć skuteczność odpowiedniej procedury w zakresie ulg i zapewnić wyższy poziom przestrzegania przepisów przez podatników, państwa członkowskie powinny mieć ponadto możliwość wdrożenia podobnych procedur w odniesieniu do płatności odsetek z tytułu obligacji w obrocie publicznym na rzecz nierezydentów. Państwa członkowskie, które nie potrzebują procedur w zakresie ulg w nadmiernych podatkach u źródła od dywidend i odsetek, w zależności od przypadku, nie są objęte procedurami określonymi w niniejszej dyrektywie, a zatem przepisy te nie są dla nich wiążące. Zważywszy, że inwestorzy mogą znajdować się w dowolnym państwie członkowskim, zasady dotyczące wspólnego i cyfrowego certyfikatu rezydencji podatkowej powinny mieć zastosowanie we wszystkich państwach członkowskich; dotyczy to również przepisów ogólnych i końcowych.
- (4) Aby zapewnić wszystkim podatnikom w UE dostęp do wspólnego, odpowiedniego i skutecznego dowodu ich rezydencji do celów podatkowych, państwa członkowskie powinny stosować zautomatyzowane procedury wydawania certyfikatów rezydencji podatkowej mających taki sam rozpoznawalny i akceptowalny format cyfrowy oraz taką samą treść. W celu zapewnienia większej efektywności certyfikat powinien być ważny co najmniej przez cały rok, w którym został wydany, i powinien być w tym okresie uznawany przez inne państwa członkowskie. Państwa członkowskie mogą unieważnić wydany cyfrowy certyfikat rezydencji podatkowej, jeżeli administracja podatkowa ma dowód przeczący rezydencji podatkowej w danym roku. Aby umożliwić skuteczną identyfikację przedsiębiorstw z UE, certyfikat powinien zawierać informacje dotyczące niepowtarzalnego identyfikatora europejskiego (EUID).
- (5) Aby osiągnąć cel, jakim jest zwiększenie skuteczności ulg w nadmiernym podatku u źródła, należy wdrożyć wspólne procedury, które pozwolą na szybkie uzyskanie jasnych i bezpiecznych informacji na temat tożsamości inwestora, w szczególności w przypadku dużych baz danych dotyczących inwestorów, tj. w odniesieniu do inwestycji w papiery wartościowe w obrocie publicznym, w przypadku których określenie tożsamości poszczególnych inwestorów nie jest łatwe. Procedury takie

powinny również, na drugim etapie, umożliwić zastosowanie odpowiedniej stawki podatkowej w chwili płatności (ulga u źródła) lub szybki zwrot nadwyżki zapłaconego podatku. Ponieważ inwestycje transgraniczne obejmują zazwyczaj łańcuch płatności pośredników finansowych, odpowiednie procedury powinny również umożliwić śledzenie i identyfikowanie łańcucha pośredników, a co za tym idzie przepływu dochodów od emitenta papieru wartościowego aż do odbiorcy końcowego, tj. jedyne go inwestora lub zarejestrowanego właściciela. Odpowiednie państwa członkowskie, tj. te, które stosują podatek u źródła od dochodów z tytułu papierów wartościowych i zapewniają ulgę w nadmiernym podatku, powinny zatem ustanowić i prowadzić krajowy rejestr tych pośredników finansowych, którzy odgrywają znaczącą rolę w łańcuchu płatności, a po wpisaniu takich pośredników do tego rejestru zobowiązać ich do przekazywania dostępnych im informacji na temat obsługiwanych przez nich wypłat dywidend lub odsetek, w zależności od przypadku. Wymagane informacje powinny ograniczać się do informacji, które mają kluczowe znaczenie z punktu widzenia odtworzenia łańcucha płatności, a w związku z tym mogą służyć zapobieganiu ryzyku oszustwa lub nadużycia, w zakresie, w jakim takie informacje są dostępne dla pośrednika przekazującego te informacje. Państwa członkowskie, które stosują podatek u źródła od odsetek na podstawie różnych stawek i muszą stosować podobne procedury w zakresie ulg, mogą również w stosownych przypadkach rozważyć korzystanie z ustanowionego rejestru krajowego.

- (6) Ponieważ pośrednikami finansowymi najczęściej uczestniczącymi w łańcuchach płatności związanych z papierami wartościowymi są duże instytucje zdefiniowane w rozporządzeniu w sprawie wymogów kapitałowych (CRR)²⁹, a także centralne depozyty papierów wartościowych świadczące usługi podmiotu pobierającego podatek u źródła, podmioty te powinny być zobowiązane do złożenia wniosku o rejestrację w krajowych rejestrach państw członkowskich ustanowionych w sposób opisany powyżej. Pozostali pośrednicy finansowi powinni mieć możliwość złożenia wniosku o rejestrację według własnego uznania. Pośrednik finansowy sam składa wniosek o rejestrację, kierując go do właściwego organu wyznaczonego przez państwo członkowskie wraz z dowodami potwierdzającymi, że spełnia on określone wymogi. Wymogi te mają na celu sprawdzenie, czy pośrednik składający wniosek spełnia wymogi odpowiednich regulacji unijnych i czy jest objęty nadzorem w zakresie spełniania tych wymogów. W przypadku gdy pośrednik finansowy ma siedzibę poza UE, musi on podlegać przepisom obowiązującym w państwie trzecim będącym państwem jego rezydencji, porównywalnym z przepisami niniejszej dyrektywy, a to państwo trzecie rezydencji podatkowej nie może być wymienione w załączniku I do unijnego wykazu jurysdykcji niechętnych współpracy ani w unijnym wykazie państw trzecich wysokiego ryzyka (wykaz państw trzecich wysokiego ryzyka do celów przeciwdziałania praniu pieniędzy). Spełnienie przez pośrednika finansowego z państwa trzeciego odpowiednich wymogów unijnych służy wyłącznie celom określonym w niniejszej dyrektywie i nie ma wpływu na wykonywanie lub stosowanie jakichkolwiek innych praw i obowiązków wynikających z innych przepisów UE. Po zarejestrowaniu pośrednicy finansowi powinni być uznawani za „certyfikowanych pośredników finansowych” w danym państwie członkowskim i powinni podlegać odpowiednim obowiązkom w zakresie sprawozdawczości i powiadamiania, o których mowa w niniejszej dyrektywie, a jednocześnie powinni mieć prawo do ubiegania się

²⁹ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013 z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie wymogów ostrożnościowych dla instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych, zmieniające rozporządzenie (UE) nr 648/2012, tekst mający znaczenie dla EOG (Dz.U. L 176 z 27.6.2013, s. 1).

o zastosowanie określonych w niej procedur w zakresie ulg. Państwa członkowskie, które prowadzą krajowy rejestr, powinny również podjąć działania w celu usunięcia z niego każdego certyfikowanego pośrednika finansowego, który się o to zwróci lub który przestał spełniać odpowiednie wymogi. Te państwa członkowskie mogą ponadto podjąć decyzję o usunięciu z krajowego rejestru certyfikowanych pośredników finansowych, którzy kilkakrotnie nie wywiązali się ze swoich obowiązków. W przypadku gdy państwo członkowskie podejmie taką czynność usunięcia, powinno odpowiednio poinformować inne państwa członkowskie, które prowadzą rejestry krajowe, aby mogły one rozważyć usunięcie tego samego certyfikowanego pośrednika finansowego ze swojego rejestru krajowego. Przepisy krajowe zainteresowanych państw członkowskich mają zastosowanie do praw i obowiązków zainteresowanych stron, w tym w zakresie odwołań, w odniesieniu do wszelkich decyzji podejmowanych przez państwo członkowskie w związku z rejestracją i usunięciem z ich krajowego rejestru.

- (7) Aby zapewnić większą przejrzystość w zakresie tożsamości i okoliczności, w jakich inwestor otrzymuje płatność dywidendy lub odsetek, a także w zakresie przepływu płatności od emitenta, certyfikowani pośrednicy finansowi powinni przekazywać organowi wyznaczonemu do prowadzenia krajowego rejestru, w określonych terminach, odpowiedni zestaw informacji. Informacje te należy również przekazywać podmiotowi pobierającemu podatek u źródła, w przypadku gdy możliwe jest zastosowanie ulgi u źródła. Dane te powinny obejmować informacje dotyczące kwalifikowalności danego inwestora, ale powinny ograniczać się do informacji, którymi dysponuje certyfikowany pośrednik finansowy przekazujący te informacje. Pośrednicy finansowi, którzy nie mają obowiązku rejestracji jako certyfikowani pośrednicy finansowi i którzy również nie zdecydowali się na taką rejestrację, nie podlegają obowiązkowi sprawozdawczym wynikającym z niniejszej dyrektywy. Informacje dotyczące płatności obsługiwanych przez takich pośredników, którzy nie są certyfikowanymi pośrednikami finansowymi, są jednak nadal istotne i przed zastosowaniem procedur w zakresie ulg na podstawie niniejszej dyrektywy (ulga u źródła lub szybki zwrot) mogą zostać uznane przez państwo członkowskie, według jego uznania, za niezbędne do zapewnienia przejrzystości i umożliwienia prawidłowego odtworzenia łańcucha płatności. W związku z tym państwa członkowskie mogą wymagać, by certyfikowani pośrednicy finansowi uzyskiwali te informacje od takich pośredników i odpowiednio je przekazywali, aby można było zastosować procedury w zakresie ulg określone w niniejszej dyrektywie.
- (8) Aby zwiększyć skuteczność i konkurencyjność unii rynków kapitałowych, należy ułatwić i przyspieszyć procedury w zakresie ulgi w nadmiernym podatku u źródła od dochodów z tytułu papierów wartościowych, w przypadku gdy odpowiedni certyfikowani pośrednicy finansowi dostarczyli stosowne informacje, w tym informacje dotyczące tożsamości inwestora. Odpowiedni certyfikowani pośrednicy finansowi obejmują wszystkich certyfikowanych pośredników finansowych w łańcuchu płatności między inwestorem a emitentem papierów wartościowych, którzy mogą być również zobowiązani do przekazywania informacji o płatnościach dokonywanych przez niecertyfikowanych pośredników finansowych uczestniczących w tym łańcuchu, zgodnie z decyzją polityczną każdego państwa członkowskiego. Mając na uwadze różne podejścia w państwach członkowskich, przewiduje się dwa rodzaje procedur: (i) ulgę u źródła przez bezpośrednie zastosowanie odpowiedniej stawki podatkowej w chwili pobrania podatku u źródła oraz (ii) szybki zwrot w ciągu maksymalnie 50 dni od daty wypłaty dywidendy lub, w zależności od przypadku, od daty, w której emitent obligacji musi wypłacić odsetki posiadaczowi obligacji (data

kuponu). Państwa członkowskie powinny mieć swobodę w zakresie wprowadzenia dowolnej z tych dwóch procedur lub ich kombinacji, zależnie od tego, co uznają za stosowne, przy jednoczesnym zapewnieniu, by co najmniej jedna z nich była dostępna dla wszystkich inwestorów, o ile spełnione są wymogi niniejszej dyrektywy. Aby zapewnić właściwe i terminowe wdrożenie tych procedur przez zainteresowane państwa członkowskie, należy stosować odsetki za zwłokę w zwrocie nadmiernych podatków u źródła, które są objęte niniejszą dyrektywą i spełniają warunki dotyczące korzystania z tych procedur. W przypadku gdy odpowiednie wymogi nie są spełnione – lub na życzenie zainteresowanego inwestora – państwa członkowskie powinny stosować obowiązujące u nich standardowe procedury zwrotu podatku, aby zapewnić ulgę w nadmiernym podatku u źródła. W każdym razie zarejestrowani właściciele, w szczególności inwestorzy detaliczni, i ich upoważnieni przedstawiciele powinni zachować prawo do odzyskania nadmiernego podatku u źródła zapłaconego w państwie członkowskim, w którym przedstawiają dowód spełnienia warunków określonych w prawie krajowym.

- (9) Aby zabezpieczyć systemy ulg w nadmiernym podatku u źródła, państwa członkowskie prowadzące rejestr krajowy powinny również wymagać od certyfikowanych pośredników finansowych weryfikacji kwalifikowalności inwestorów, którzy chcą złożyć wniosek o ulgę. W szczególności certyfikowani pośrednicy finansowi powinni uzyskać certyfikat rezydencji podatkowej danego inwestora oraz oświadczenie, że inwestor ten jest rzeczywistym beneficjentem płatności zgodnie z prawodawstwem państwa członkowskiego źródła. Powinni również zweryfikować mającą zastosowanie stawkę podatku u źródła w oparciu o szczególne okoliczności inwestora i wskazać, czy wiedzą o jakichkolwiek porozumieniach finansowych dotyczących aktywów bazowych, które to porozumienia nie zostały rozliczone, nie wygasły ani nie zostały w inny sposób zakończone w dniu ustania prawa do dywidendy. Certyfikowani pośrednicy finansowi powinni ponosić odpowiedzialność za uszczuplenia dochodów podatkowych, które powstały w wyniku niewłaściwego wypełnienia tych obowiązków w zakresie, w jakim jest to przewidziane w prawie krajowym państwa członkowskiego, w którym doszło do uszczuplenia. Aby zapewnić proporcjonalność obciążenia i odpowiedzialności spoczywających na certyfikowanych pośrednikach finansowych, do wszystkich procedur w zakresie ulg, w przypadku których ryzyko nadużycia jest niskie, a w szczególności w przypadku gdy całkowita kwota dywidendy wypłaconej inwestorowi z tytułu posiadania udziałów w spółce jest niższa niż 1 000 EUR, powinny mieć zastosowanie ograniczone obowiązki weryfikacyjne. Jeśli takie nadużycie zostanie udowodnione, państwa członkowskie mogą jednak wyciągnąć konsekwencje przewidziane w prawie krajowym, w tym odmówić korzystania z systemów ulg ustanowionych w niniejszej dyrektywie, ale nie mogą pociągać certyfikowanych pośredników finansowych do odpowiedzialności za nieprzeprowadzenie weryfikacji.
- (10) Uznaje się, że porozumienia finansowe mogą być wykorzystywane do przenoszenia – w całości lub w części – własności ekonomicznej papierów wartościowych lub odpowiedniego ryzyka inwestycyjnego. Udowodniono również, że porozumienia takie są wykorzystywane w arbitrażu dywidendowym i systemach prania dywidend, takich jak systemy cum-ex i cum-cum, tylko po to, by uzyskać zwrot, w przypadku gdy nie było do niego prawa, lub w celu zwiększenia kwoty zwrotu, do którego inwestor był faktycznie uprawniony. W związku z tym, aby móc zwalczać nadużycia podatkowe, administracje podatkowe muszą dysponować informacjami na temat takich porozumień finansowych, które obejmują zazwyczaj legalne transakcje na papierach

wartościowych, takie jak umowy odkupu lub udzielanie pożyczek papierów wartościowych, a także instrumenty pochodne, takie jak kontrakty terminowe na jeden rodzaj akcji. Aby zapewnić proporcjonalne podejście, informacje te powinny być wymagane wyłącznie od tych certyfikowanych pośredników finansowych, którzy ze względu na swoją pozycję w łańcuchu mogą być bezpośrednio zaangażowani w dane porozumienie finansowe. W przypadku obligacji i płatności odsetek przekazywanie takich informacji nie jest wymagane.

- (11) Aby zapewnić skuteczność, państwa członkowskie powinny ustanowić system kar za naruszenia krajowych przepisów transponujących niniejszą dyrektywę. Kary te powinny być skuteczne, proporcjonalne i odstraszające.
- (12) Właściwe wdrażanie i egzekwowanie proponowanych przepisów w każdym zainteresowanym państwie członkowskim ma kluczowe znaczenie dla wspierania unii rynków kapitałowych jako całości oraz ochrony bazy podatkowej państw członkowskich, w związku z czym Komisja powinna monitorować to wdrażanie i egzekwowanie. Państwa członkowskie powinny zatem regularnie przekazywać Komisji informacje, określone w drodze aktu wykonawczego, dotyczące wdrażania i egzekwowania na ich terytorium środków krajowych przyjętych na podstawie niniejszej dyrektywy. Aby ocenić skuteczność proponowanych nowych przepisów, Komisja powinna sporządzić ocenę na podstawie informacji przekazanych przez państwa członkowskie i innych dostępnych danych. W tym kontekście Komisja powinna rozważyć konieczność zaktualizowania przepisów wprowadzonych na mocy niniejszej dyrektywy.
- (13) W celu zapewnienia jednolitych warunków wykonywania niniejszej dyrektywy, w szczególności w odniesieniu do (i) cyfrowego certyfikatu rezydencji podatkowej, (ii) przekazywania informacji przez pośredników finansowych oraz (iii) wniosku o zastosowanie ulgi na podstawie niniejszej dyrektywy, należy powierzyć Komisji uprawnienia wykonawcze do przyjęcia standardowych formularzy zawierających ograniczoną liczbę elementów, w tym ustalenia językowe. Uprawnienia te powinny być wykonywane zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011³⁰.
- (14) Wszelkie przetwarzanie danych osobowych w ramach niniejszej dyrektywy powinno być zgodne z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679³¹. Pośrednicy finansowi i państwa członkowskie mogą przetwarzać dane osobowe zgodnie z niniejszą dyrektywą wyłącznie w celu realizacji ogólnego interesu publicznego, a mianowicie w celu zwalczania oszustw podatkowych, uchylania się od opodatkowania i unikania opodatkowania oraz ochrony dochodów podatkowych i promowania sprawiedliwego opodatkowania, co zwiększa możliwości włączenia społecznego, politycznego i ekonomicznego w państwach członkowskich. Aby umożliwić skuteczną realizację tego celu, konieczne jest ograniczenie niektórych praw osób fizycznych przewidzianych we wspomnianym wyżej rozporządzeniu,

³⁰ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011 z dnia 16 lutego 2011 r. ustanawiające przepisy i zasady ogólne dotyczące trybu kontroli przez państwa członkowskie wykonywania uprawnień wykonawczych przez Komisję (Dz.U. L 55 z 28.2.2011, s. 13).

³¹ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych) (Dz.U. L 119 z 4.5.2016, s. 1).

w szczególności prawa do uzyskania informacji o przetwarzaniu ich danych i jego zakresie, a także prawa do wyrażenia zgody na niektóre rodzaje przetwarzania danych.

- (15) Ponieważ cel niniejszej dyrektywy nie może zostać osiągnięty w sposób wystarczający przez państwa członkowskie, natomiast – ze względu na transgraniczny charakter transakcji objętych jej zakresem oraz potrzebę zmniejszenia kosztów przestrzegania przepisów na całym rynku wewnętrznym – możliwe jest lepsze osiągnięcie tego celu na poziomie Unii, Unia może podjąć działania zgodnie z zasadą pomocniczości określoną w art. 5 Traktatu o Unii Europejskiej. Zgodnie z zasadą proporcjonalności określoną w tym artykule niniejsza dyrektywa nie wykracza poza to, co jest konieczne do osiągnięcia tego celu.
- (16) Zgodnie z art. 42 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1725 zasięgnięto opinii Europejskiego Inspektora Ochrony Danych³²;

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

ROZDZIAŁ I

PRZEPISY OGÓLNE

Artykuł 1

Przedmiot

W niniejszej dyrektywie ustanawia się przepisy dotyczące wydawania przez państwa członkowskie cyfrowego certyfikatu rezydencji podatkowej oraz procedury mającej na celu zapewnienie ulgi w nadmiernym podatku u źródła, który może zostać pobrany przez państwo członkowskie od dywidend z akcji w obrocie publicznym oraz, w stosownych przypadkach, od odsetek od obligacji w obrocie publicznym wypłacanych zarejestrowanym właścicielom, którzy mają rezydencję podatkową poza tym państwem członkowskim.

Artykuł 2

Zakres

Rozdziały I i IV mają zastosowanie do wszystkich państw członkowskich. Rozdział II ma zastosowanie do wszystkich państw członkowskich w odniesieniu do wszystkich osób, które do celów podatkowych są rezydentami w ich jurysdykcji.

Procedury określone w rozdziale III mają zastosowanie do wszystkich państw członkowskich, które przewidują ulgę w nadmiernym podatku u źródła od dywidend wypłacanych z tytułu akcji w obrocie publicznym. Państwa członkowskie, które przewidują ulgę w nadmiernym podatku u źródła od odsetek wypłacanych z tytułu obligacji w obrocie publicznym, mogą stosować procedury określone w rozdziale III.

³² Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1725 z dnia 23 października 2018 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych przez instytucje, organy i jednostki organizacyjne Unii i swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia rozporządzenia (WE) nr 45/2001 i decyzji nr 1247/2002/WE (Dz.U. L 295 z 21.11.2018, s. 39).

Artykuł 3

Definicje

Do celów niniejszej dyrektywy stosuje się następujące definicje:

- 1) „nadmierny podatek u źródła” oznacza różnicę między kwotą podatku u źródła pobieranego przez państwo członkowskie od wypłat dywidend lub odsetek z papierów wartościowych na rzecz właścicieli niebędących rezydentami przy zastosowaniu ogólnej stawki krajowej a niższą kwotą podatku u źródła stosowaną przez to państwo członkowskie od tych samych dywidend lub odsetek zgodnie z umową o unikaniu podwójnego opodatkowania lub szczególnymi przepisami krajowymi, stosownie do przypadku;
- 2) „akcja w obrocie publicznym” oznacza akcję dopuszczoną do obrotu na rynku regulowanym lub na wielostronnej platformie obrotu zdefiniowanych w art. 4 pkt 21 i 22 dyrektywy 2014/65/UE z dnia 15 maja 2014 r.³³;
- 3) „obligacja w obrocie publicznym” oznacza obligację dopuszczoną do obrotu na rynku regulowanym lub na wielostronnej platformie obrotu lub zorganizowanej platformie obrotu zdefiniowanych odpowiednio w art. 4 pkt 21, 22 i 23 dyrektywy 2014/65/UE z dnia 15 maja 2014 r.;
- 4) „pośrednik finansowy” oznacza centralny depozyt papierów wartościowych zdefiniowany w art. 2 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 909/2014 z dnia 23 lipca 2014 r.³⁴, instytucję kredytową zdefiniowaną w art. 4 ust. 1 pkt 1 rozporządzenia (UE) nr 575/2013³⁵ lub firmę inwestycyjną zdefiniowaną w art. 4 ust. 1 pkt 1 dyrektywy 2014/65/UE lub osobę prawną z siedzibą w państwie trzecim, która uzyskała zezwolenie na świadczenie usług porównywalnych z usługami świadczonymi przez centralny depozyt papierów wartościowych, instytucję kredytową lub firmę inwestycyjną na podstawie porównywalnych przepisów państwa trzeciego rezydencji podatkowej i która jest częścią łańcucha płatności związanych z papierami wartościowymi między podmiotem emitującym papiery wartościowe a zarejestrowanym właścicielem otrzymującym płatności z tytułu takich papierów wartościowych;
- 5) „EUID” oznacza niepowtarzalny identyfikator europejski spółek, o którym mowa w art. 16 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1132³⁶;
- 6) „numer identyfikacji podatkowej” lub „NIP” oznacza niepowtarzalny identyfikator do celów podatkowych zarejestrowanego właściciela w państwie członkowskim;

³³ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/65/UE z dnia 15 maja 2014 r. w sprawie rynków instrumentów finansowych oraz zmieniająca dyrektywę 2002/92/WE i dyrektywę 2011/61/UE (wersja przekształcona) (Dz.U. L 173 z 2.6.2014, s. 349).

³⁴ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 909/2014 z dnia 23 lipca 2014 r. w sprawie usprawnienia rozrachunku papierów wartościowych w Unii Europejskiej i w sprawie centralnych depozytów papierów wartościowych, zmieniające dyrektywę 98/26/WE i 2014/65/UE oraz rozporządzenie (UE) nr 236/2012 (Dz.U. L 257 z 28.8.2014, s. 1).

³⁵ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013 z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie wymogów ostrożnościowych dla instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych, zmieniające rozporządzenie (UE) nr 648/2012, tekst mający znaczenie dla EOG (Dz.U. L 176 z 27.6.2013, s. 1).

³⁶ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1132 z dnia 14 czerwca 2017 r. w sprawie niektórych aspektów prawa spółek (tekst jednolity) (Dz.U. L 169 z 30.6.2017, s. 46).

- 7) „procedura w zakresie ulg w podatku u źródła” oznacza procedurę, w ramach której zarejestrowany właściciel otrzymujący dywidendy lub odsetki z tytułu papierów wartościowych, od których może zostać pobrany nadmierny podatek u źródła, uzyskuje ulgę w takim nadmiernym podatku lub zwrot takiego nadmiernego podatku;
- 8) „właściwy organ” oznacza organ wyznaczony przez państwo członkowskie zgodnie z art. 5 i obejmuje każdą osobę upoważnioną zgodnie z przepisami krajowymi przez taki organ do działania w jego imieniu do celów niniejszej dyrektywy;
- 9) „papier wartościowy” oznacza akcję lub obligację w obrocie publicznym;
- 10) „duża instytucja” oznacza dużą instytucję zdefiniowaną w art. 4 ust. 1 pkt 146 rozporządzenia (UE) nr 575/2013;
- 11) „podmiot pobierający podatek u źródła” oznacza podmiot upoważniony przez państwo członkowskie źródła do przejęcia odpowiedzialności za odliczenie podatku u źródła od wypłaty dywidend lub odsetek z tytułu papierów wartościowych oraz przekazanie takiego podatku u źródła organowi podatkowemu państwa członkowskiego źródła;
- 12) „dzień ustalenia praw” oznacza dzień ustalony przez emitenta papieru wartościowego, w którym określa się tożsamość posiadacza takiego papieru wartościowego i wynikające z niego prawa, w tym, w stosownych przypadkach, prawo do udziału w walnym zgromadzeniu i głosowania na nim, w oparciu o ustalone pozycje zapisane na kontach pośrednika finansowego w formie zapisu księgowego na koniec dnia sesyjnego, zgodnie z definicją w art. 1 pkt 7 rozporządzenia (UE) 2018/1212³⁷;
- 13) „rozrachunek” oznacza zrealizowanie transakcji na papierach wartościowych każdorazowo, gdy jest ona przeprowadzana w celu wykonania zobowiązań stron danej transakcji poprzez transfer środków pieniężnych lub papierów wartościowych, bądź obu tych elementów, zgodnie z definicją zawartą w art. 2 pkt 7 rozporządzenia (UE) nr 909/2014 z dnia 23 lipca 2014 r.;
- 14) „zarejestrowany właściciel” oznacza każdą osobę fizyczną lub prawną, która jest uprawniona do otrzymywania dywidend lub odsetek z tytułu papierów wartościowych podlegających opodatkowaniu u źródła w państwie członkowskim;
- 15) „rachunek inwestycyjny” oznacza rachunek lub rachunki udostępniane przez pośredników finansowych zarejestrowanym właścicielom, za pośrednictwem których przechowywane lub rejestrowane są ich papiery wartościowe i na które dokonywane są płatności związane z tymi papierami wartościowymi;
- 16) „dzień ustania prawa do dywidendy” oznacza datę, od której akcje są przedmiotem obrotu bez praw wynikających z akcji, w tym – w stosownych przypadkach – prawa do udziału w walnym zgromadzeniu i głosowania na nim;
- 17) „porozumienie finansowe” oznacza każde porozumienie lub zobowiązanie umowne, na podstawie którego jakkolwiek część prawa własności akcji w obrocie

³⁷ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2018/1212 z dnia 3 września 2018 r. ustanawiające minimalne wymogi w celu wykonania przepisów dyrektywy 2007/36/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do identyfikacji akcjonariuszy, przekazywania informacji i ułatwiania wykonywania praw akcjonariuszy (Dz.U. L 223 z 4.9.2018, s. 1).

publicznym, będąca podstawą wypłaty dywidendy, jest lub może być trwale lub tymczasowo przeniesiona na inną stronę;

- 18) „łańcuch płatności związanych z papierami wartościowymi” oznacza sekwencję pośredników finansowych obsługujących wypłatę dywidend lub odsetek z tytułu papierów wartościowych między emitentem papierów wartościowych a zarejestrowanym właścicielem, na rzecz którego wypłacane są dywidendy lub odsetki z tytułu takich papierów wartościowych;
- 19) „umowa o unikaniu podwójnego opodatkowania” oznacza umowę lub konwencję przewidującą wyeliminowanie podwójnego opodatkowania dochodu i, w stosownych przypadkach, kapitału, obowiązującą między co najmniej dwoma państwami;
- 20) „państwo członkowskie źródła” oznacza państwo rezydencji podatkowej emitenta papieru wartościowego wypłacającego dywidendę lub odsetki;
- 21) „system szybkiego zwrotu” oznacza system, w którym wypłata dywidendy lub odsetek dokonywana jest z uwzględnieniem ogólnej krajowej stawki podatku u źródła, po czym składany jest wniosek o zwrot nadmiernego podatku u źródła w terminie określonym w art. 13;
- 22) „system ulg u źródła” oznacza system, w którym w chwili wypłaty dywidend lub odsetek stosowana jest odpowiednia stawka podatku u źródła, zgodnie z mającymi zastosowanie przepisami krajowymi lub umowami międzynarodowymi, takimi jak odpowiednia umowa o unikaniu podwójnego opodatkowania;
- 23) „system standardowego zwrotu” oznacza system, w którym wypłata dywidend lub odsetek dokonywana jest z uwzględnieniem ogólnej krajowej stawki podatku u źródła, po czym składany jest wniosek o zwrot nadmiernego podatku u źródła bez zastosowania procedury określonej w art. 13;
- 24) „krótkoterminowa stopa procentowa dla euro” oznacza krótkoterminową stopę procentową dla euro zdefiniowaną w wytycznych Europejskiego Banku Centralnego (UE) 2019/1265 z dnia 10 lipca 2019 r.³⁸

ROZDZIAŁ II

CYFROWY CERTYFIKAT REZYDENCJI PODATKOWEJ

Artykuł 4

Cyfrowy certyfikat rezydencji podatkowej

1. Państwa członkowskie zapewniają zautomatyzowany proces wydawania cyfrowych certyfikatów rezydencji podatkowej osobom uznanym za rezydentów w ich jurysdykcji do celów podatkowych.
2. Państwa członkowskie wydają cyfrowy certyfikat rezydencji podatkowej w terminie jednego dnia roboczego od złożenia wniosku, z zastrzeżeniem ust. 4. Cyfrowy certyfikat rezydencji podatkowej musi spełniać wymogi techniczne określone w załączniku I i zawiera następujące informacje:

³⁸ Wytyczne Europejskiego Banku Centralnego (UE) 2019/1265 z dnia 10 lipca 2019 r. w sprawie krótkoterminowej stopy procentowej dla euro (€STR) (EBC/2019/19) (Dz.U. L 199 z 26.7.2019, s. 8).

- a) imię i nazwisko podatnika oraz data i miejsce urodzenia, jeżeli podatnik jest osobą fizyczną, lub nazwę podatnika i jego niepowtarzalny identyfikator europejski (EUID), jeżeli podatnik jest osobą prawną;
 - b) numer identyfikacji podatkowej;
 - c) adres podatnika;
 - d) data wydania;
 - e) okres objęty certyfikatem;
 - f) dane identyfikacyjne organu podatkowego wydającego certyfikat;
 - g) wszelkie dodatkowe informacje, które mogą być istotne, w przypadku gdy certyfikat jest wydawany do celów innych niż zastosowanie ulgi w podatku u źródła na podstawie niniejszej dyrektywy, lub informacje, które muszą być zawarte w certyfikacie rezydencji podatkowej na podstawie prawa UE.
3. Cyfrowy certyfikat rezydencji podatkowej obejmuje co najmniej cały rok kalendarzowy, w którym złożono wniosek o wydanie takiego certyfikatu, i jest ważny przez ten okres, chyba że państwo członkowskie wydające cyfrowy certyfikat rezydencji podatkowej ma dowody na to, że osoba, której dotyczy dany certyfikat, nie jest rezydentem w jego jurysdykcji.
 4. W przypadku gdy weryfikacja rezydencji podatkowej danego podatnika wymaga więcej niż jednego dnia roboczego, państwo członkowskie informuje osobę składającą wniosek o wydanie certyfikatu o tym, ile czasu będzie dodatkowo potrzebne i jakie są przyczyny opóźnienia.
 5. Państwa członkowskie uznają cyfrowy certyfikat rezydencji podatkowej wydany przez inne państwo członkowskie za odpowiedni dowód rezydencji podatnika w tym innym państwie członkowskim zgodnie z ust. 3.
 6. Komisja przyjmuje akty wykonawcze ustanawiające standardowe formularze elektroniczne, w tym ustalenia językowe, oraz protokoły techniczne, obejmujące normy bezpieczeństwa, na potrzeby wydawania cyfrowych certyfikatów rezydencji podatkowej. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 18.

ROZDZIAŁ III

PROCEDURA W ZAKRESIE ULG W PODATKU U ŹRÓDŁA

SEKCJA 1

CERTYFIKOWANI POŚREDNICY FINANSOWI

Artykuł 5

Krajowy rejestr certyfikowanych pośredników finansowych

1. Państwa członkowskie, które nakładają podatek u źródła od dywidend z tytułu akcji w obrocie publicznym wypłacanych na rzecz zarejestrowanych właścicieli będących rezydentami do celów podatkowych poza danym państwem członkowskim i które zapewniają ulgę w nadmiernym podatku u źródła, ustanawiają krajowy rejestr

certyfikowanych pośredników finansowych. Państwa członkowskie mogą w stosownych przypadkach zdecydować się na korzystanie z tego krajowego rejestru również w odniesieniu do ulg w nadmiernym podatku u źródła od odsetek z tytułu obligacji w obrocie publicznym.

2. Państwa członkowskie, które nakładają podatek u źródła od odsetek z tytułu obligacji w obrocie publicznym, ale nie nakładają podatku u źródła od dywidend z tytułu akcji w obrocie publicznym, mogą podjąć decyzję o utworzeniu rejestru krajowego.
3. Państwa członkowskie ustanawiające rejestr krajowy zgodnie z ust. 1 i 2 wyznaczają właściwy organ odpowiedzialny za jego prowadzenie i aktualizowanie.
4. Krajowy rejestr zawiera następujące informacje dotyczące certyfikowanych pośredników finansowych:
 - a) nazwa certyfikowanego pośrednika finansowego;
 - b) data rejestracji;
 - c) dane kontaktowe i wszelkie istniejące strony internetowe certyfikowanego pośrednika finansowego;
 - d) EUID lub, w przypadku gdy certyfikowany pośrednik finansowy nie posiada takiego numeru, identyfikator podmiotu prawnego (LEI) lub jakiegokolwiek numer rejestracyjny podmiotu prawnego wydany przez jego państwo rezydencji podatkowej.
5. Krajowy rejestr jest publicznie dostępny na specjalnej stronie internetowej państwa członkowskiego i jest aktualizowany co najmniej raz w miesiącu.

Artykuł 6

Wymóg rejestracji jako certyfikowany pośrednik finansowy

1. Państwa członkowskie, które prowadzą krajowy rejestr zgodnie z art. 5, wymagają, by wszystkie duże instytucje, o których mowa w art. 3 ust. 10, obsługujące wypłaty dywidend i, w stosownych przypadkach, odsetek z tytułu papierów wartościowych pochodzących z ich jurysdykcji, a także centralne depozyty papierów wartościowych, o których mowa w art. 3 ust. 4, które świadczą usługi podmiotu pobierającego podatek u źródła w odniesieniu do tych samych płatności, dokonały rejestracji w ich rejestrze krajowym.
2. Państwa członkowskie prowadzące rejestr krajowy zgodnie z art. 5 umożliwiają, na wniosek, rejestrację w tym rejestrze każdego pośrednika finansowego spełniającego wymogi art. 7.

Artykuł 7

Procedura rejestracji

1. Państwa członkowskie zapewniają rejestrację pośrednika finansowego w krajowym rejestrze certyfikowanych pośredników finansowych w terminie trzech miesięcy od złożenia przez pośrednika finansowego wniosku potwierdzającego spełnienie wszystkich poniższych wymogów:
 - a) rezydencja do celów podatkowych w państwie członkowskim lub jurysdykcji państwa trzeciego niewymienionej w załączniku I do unijnego wykazu

jurysdykcji niechętnych współpracy do celów podatkowych³⁹ ani w tabeli I załącznika do rozporządzenia delegowanego (UE) 2016/1675⁴⁰;

- b) jeżeli wnioskujący pośrednik finansowy jest instytucją kredytową – zezwolenie w jurysdykcji rezydencji do celów podatkowych na prowadzenie działalności powierniczej, o której mowa w pkt 12 lub 14 załącznika I do dyrektywy 2013/36/UE lub porównywalnych przepisach państwa trzeciego; jeżeli wnioskujący pośrednik finansowy jest firmą inwestycyjną – zezwolenie w jurysdykcji rezydencji do celów podatkowych na prowadzenie działalności powierniczej, o której mowa w sekcji B pkt 1 załącznika I do dyrektywy 2014/65/UE lub porównywalnych przepisach państwa trzeciego; lub – jeżeli wnioskujący pośrednik finansowy jest centralnym depozytem papierów wartościowych – zezwolenie w jurysdykcji rezydencji do celów podatkowych, o którym mowa w rozporządzeniu (UE) nr 909/2014 lub porównywalnych przepisach państwa trzeciego rezydencji podatkowej;
 - c) oświadczenie o zgodności z przepisami dyrektywy Rady 2014/107/UE⁴¹ lub przepisami dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/843⁴², w stosownych przypadkach, lub z porównywalnymi przepisami jurysdykcji państwa trzeciego niewymienionej w załączniku I do unijnego wykazu jurysdykcji niechętnych współpracy do celów podatkowych ani w tabeli I załącznika do rozporządzenia delegowanego (UE) 2016/1675.
2. Pośrednicy finansowi niezwłocznie powiadamiają właściwy organ państwa członkowskiego o wszelkich zmianach w informacjach przekazanych na podstawie lit. a)–c).

Artykuł 8

Usunięcie z rejestru krajowego

1. Państwa członkowskie usuwają ze swoich rejestrów krajowych każdego certyfikowanego pośrednika finansowego, w przypadku gdy:
 - a) taki pośrednik wystąpi z wnioskiem o usunięcie go z rejestru; lub
 - b) dany pośrednik nie spełnia już wymogów określonych w art. 7.
2. Państwa członkowskie mogą usunąć ze swojego rejestru krajowego każdego certyfikowanego pośrednika finansowego, w przypadku którego stwierdzono, że wielokrotnie i umyślnie nie wypełniał swoich obowiązków, o których mowa w którymkolwiek z poniższych instrumentów:

³⁹ Rada Unii Europejskiej, Rada do Spraw Gospodarczych i Finansowych, 14094/16, Bruksela, 8 listopada 2016 r.

⁴⁰ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2016/1675 z dnia 14 lipca 2016 r. uzupełniające dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/849 przez wskazanie państw trzecich wysokiego ryzyka mających strategiczne braki (Dz.U. L 254 z 20.9.2016, s. 1).

⁴¹ Dyrektywa Rady 2014/107/UE z dnia 9 grudnia 2014 r. zmieniająca dyrektywę 2011/16/UE w zakresie obowiązkowej automatycznej wymiany informacji w dziedzinie opodatkowania (Dz.U. L 359 z 16.12.2014, s. 1).

⁴² Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/843 z dnia 30 maja 2018 r. zmieniająca dyrektywę (UE) 2015/849 w sprawie zapobiegania wykorzystywaniu systemu finansowego do prania pieniędzy lub finansowania terroryzmu oraz zmieniająca dyrektywy 2009/138/WE i 2013/36/UE (Dz.U. L 156 z 19.6.2018, s. 43)

- a) niniejszej dyrektywie;
 - b) dyrektywie Rady 2014/107/UE; lub
 - c) dyrektywie 2018/843/UE; lub
 - d) porównywalnych przepisach państwa trzeciego rezydencji podatkowej.
3. Państwo członkowskie, które usuwa certyfikowanego pośrednika finansowego ze swojego rejestru krajowego, niezwłocznie informuje o tym wszystkie pozostałe państwa członkowskie, które prowadzą rejestry krajowe zgodnie z art. 5.
 4. Państwa członkowskie zapewniają, by pośrednik finansowy, który został usunięty z krajowego rejestru na podstawie ust. 1, został ponownie zarejestrowany, jeżeli wszelkie przypadki niezgodności z przepisami niniejszej dyrektywy zostały usunięte, w tym jeżeli dokonano płatności lub rozrachunku wszelkich kwot zaległych z powodu niezgodności z tymi przepisami.

SEKCJA 2

SPRAWOZDAWCZOŚĆ

Artykuł 9

Obowiązek przekazywania informacji

1. Państwa członkowskie wprowadzają niezbędne środki, aby zobowiązać certyfikowanych pośredników finansowych zarejestrowanych w ich rejestrze krajowym do przekazywania właściwemu organowi informacji, o których mowa w załączniku II, tak szybko, jak to możliwe, po dniu ustalenia praw, chyba że zlecenie rozrachunku w odniesieniu do jakiegokolwiek części transakcji jest w dniu ustalenia praw w toku, w którym to przypadku przekazanie informacji dotyczących tej transakcji następuje jak najszybciej po dokonaniu rozrachunku. Jeżeli 20 dni po dniu ustalenia praw rozrachunek w odniesieniu do jakiegokolwiek części transakcji jest nadal w toku, certyfikowani pośrednicy finansowi przekazują informacje w terminie kolejnych 5 dni kalendarzowych i wskazują część, w odniesieniu do której rozrachunek jest w toku.
2. Państwa członkowskie zapewniają, by certyfikowani pośrednicy finansowi nie musieli przekazywać informacji, o których mowa w części E załącznika II, jeżeli całkowita dywidenda wypłacona zarejestrowanemu właścicielowi z tytułu jego udziałów w przedsiębiorstwie nie przekracza 1 000 EUR.
3. Państwa członkowskie, które zdecydują się na korzystanie z rejestru krajowego ustanowionego zgodnie z art. 5 w odniesieniu do wypłat odsetek, wymagają, by certyfikowani pośrednicy finansowi przekazywali informacje określone w załączniku II, ale nie mogą wymagać przekazywania informacji objętych częścią E.
4. Komisja przyjmuje akty wykonawcze ustanawiające standardowe formularze elektroniczne, w tym ustalenia językowe, oraz wymogi dotyczące kanałów komunikacji na potrzeby przekazywania informacji, o których mowa w załączniku II. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 18.
5. Państwa członkowskie wymagają, by certyfikowani pośrednicy finansowi wpisani do ich rejestru krajowego przechowywali dokumentację potwierdzającą przekazane

informacje przez pięć lat oraz zapewniali dostęp do wszelkich innych informacji, a także dostęp do swoich pomieszczeń do celów przeprowadzenia audytu, a także wymagają, by certyfikowani pośrednicy finansowi usuwali lub anonimizowali wszelkie dane osobowe zawarte w takiej dokumentacji niezwłocznie po zakończeniu audytu, a najpóźniej pięć lat po przekazaniu informacji.

SEKCJA 3

SYSTEMY ULG

Artykuł 10

Wniosek o ulgę u źródła lub szybki zwrot

1. Państwa członkowskie wymagają, by certyfikowany pośrednik finansowy prowadzący rachunek inwestycyjny zarejestrowanego właściciela otrzymującego dywidendy lub odsetki złożył wniosek o ulgę na podstawie art. 12 lub art. 13 w imieniu takiego zarejestrowanego właściciela, jeżeli spełnione są następujące warunki:
 - a) zarejestrowany właściciel upoważnił certyfikowanego pośrednika finansowego do złożenia wniosku o ulgę w jego imieniu; oraz
 - b) certyfikowany pośrednik finansowy zweryfikował i ustalił kwalifikowalność zarejestrowanego właściciela zgodnie z art. 11. Taka weryfikacja może również obejmować ocenę ryzyka, która uwzględnia ryzyko kredytowe i ryzyko oszustwa.
2. Niezależnie od ust. 1 państwa członkowskie nie udzielają ulgi w ramach systemów przewidzianych w art. 12 i 13 na złożony wniosek, w przypadku gdy:
 - a) dywidenda została wypłacona z tytułu akcji w obrocie publicznym, które zarejestrowany właściciel nabył w okresie dwóch dni przed dniem ustania prawa do dywidendy;
 - b) wypłata dywidendy z tytułu aktywów bazowych, w odniesieniu do których złożono wniosek o ulgę, jest powiązana z porozumieniem finansowym, które nie zostało rozliczone, nie wygasło ani nie zostało w inny sposób zakończone w dniu ustania prawa do dywidendy.
3. Niezależnie od ust. 1 państwa członkowskie mogą wykluczyć wnioski o ulgę na podstawie art. 12 i 13, w przypadku gdy:
 - a) co najmniej jeden z pośredników finansowych w łańcuchu płatności związanych z papierami wartościowymi nie jest certyfikowanym pośrednikiem finansowym, a kolejny certyfikowany pośrednik finansowy w łańcuchu nie przekazał właściwemu organowi informacji, które pośrednik finansowy powinien przekazać zgodnie z niniejszą dyrektywą, gdyby był certyfikowanym pośrednikiem finansowym; lub
 - b) złożono wniosek o zwolnienie z podatku u źródła.

Należyta staranność w zakresie kwalifikowalności zarejestrowanego właściciela

1. Państwa członkowskie zapewniają, by certyfikowany pośrednik finansowy składający wniosek o ulgę na podstawie art. 12 lub 13 w imieniu zarejestrowanego właściciela uzyskał od takiego zarejestrowanego właściciela oświadczenie, że ten zarejestrowany właściciel:
 - a) jest właścicielem rzeczywistym dywidendy lub odsetek zgodnie z definicją zawartą w przepisach krajowych państwa członkowskiego źródła; oraz
 - b) nie zawarł porozumienia finansowego powiązanego z akcją bazową w obrocie publicznym, które to porozumienie nie zostało rozliczone, nie wygasło ani nie zostało w inny sposób zakończone w dniu ustania prawa do dywidendy.
2. Państwa członkowskie zapewniają, by certyfikowani pośrednicy finansowi składający wniosek o ulgę na podstawie art. 12 lub 13 w imieniu zarejestrowanego właściciela weryfikowali:
 - a) cyfrowy certyfikat rezydencji podatkowej zarejestrowanego właściciela lub odpowiedni dowód rezydencji podatkowej w państwie trzecim;
 - b) oświadczenie zarejestrowanego właściciela oraz jego rezydencję podatkową na podstawie informacji pochodzących z mechanizmów kontroli wewnętrznej stosowanych przez certyfikowanego pośrednika finansowego w celu dopełnienia obowiązków związanych z walką z praniem pieniędzy i finansowaniem terroryzmu, o których mowa w dyrektywie (UE) 2015/849⁴³, lub porównywalnych informacji wymaganych w państwach trzecich;
 - c) uprawnienie zarejestrowanego właściciela do określonej obniżonej stawki podatku u źródła zgodnie z umową o unikaniu podwójnego opodatkowania między państwem członkowskim źródła a jurysdykcjami, w których zarejestrowany właściciel jest rezydentem do celów podatkowych, lub szczególnymi przepisami krajowymi państwa członkowskiego źródła;
 - d) w przypadku wypłaty dywidendy i na podstawie informacji dostępnych certyfikowanemu pośrednikowi finansowemu – ewentualne istnienie jakichkolwiek porozumień finansowych, które nie zostały rozliczone, nie wygasły ani nie zostały w inny sposób zakończone w dniu ustania prawa do dywidendy, chyba że dywidenda wypłacona zarejestrowanemu właścicielowi z tytułu każdej grupy takich samych posiadanych akcji nie przekracza 1 000 EUR.
3. Państwa członkowskie zapewniają, by certyfikowani pośrednicy finansowi posiadali odpowiednie procedury do przeprowadzania weryfikacji, o której mowa w ust. 2.

⁴³ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/849 z dnia 20 maja 2015 r. w sprawie zapobiegania wykorzystywaniu systemu finansowego do prania pieniędzy lub finansowania terroryzmu, zmieniająca rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 648/2012 i uchylająca dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2005/60/WE oraz dyrektywę Komisji 2006/70/WE (Dz.U. L 141 z 5.6.2015, s. 73).

Artykuł 12

System ulg u źródła

Państwa członkowskie mogą zezwolić certyfikowanym pośrednikom finansowym prowadzącym rachunek inwestycyjny zarejestrowanego właściciela na złożenie wniosku o ulgę u źródła w imieniu zarejestrowanego właściciela zgodnie z art. 10 przez przekazanie podmiotowi pobierającemu podatek u źródła następujących informacji:

- a) rezydencja podatkowa zarejestrowanego właściciela; oraz
- b) mająca zastosowanie stawka podatku u źródła od płatności zgodnie z umową o unikaniu podwójnego opodatkowania lub szczególnymi przepisami krajowymi.

Artykuł 13

System szybkiego zwrotu

1. Państwa członkowskie mogą zezwolić certyfikowanym pośrednikom finansowym prowadzącym rachunek inwestycyjny zarejestrowanego właściciela na złożenie wniosku o szybki zwrot nadmiernego podatku u źródła w imieniu tego zarejestrowanego właściciela zgodnie z art. 10, jeżeli informacje, o których mowa w ust. 3 niniejszego artykułu, zostaną przekazane jak najszybciej po dacie płatności, najpóźniej jednak w ciągu 25 dni kalendarzowych od daty wypłaty dywidendy lub odsetek.
2. Państwa członkowskie rozpatrują wniosek o zwrot złożony zgodnie z ust. 1 w ciągu 25 dni kalendarzowych od daty jego złożenia lub od daty wypełnienia obowiązków sprawozdawczych wynikających z niniejszej dyrektywy przez wszystkich odpowiednich certyfikowanych pośredników finansowych, w zależności od tego, która z tych dat jest późniejsza. Państwa członkowskie naliczają odsetki zgodnie z art. 14 od kwoty takiego zwrotu za każdy dzień opóźnienia po 25. dniu.
3. Certyfikowany pośrednik finansowy składający wniosek o szybki zwrot przekazuje odpowiedniemu państwu członkowskiemu następujące informacje:
 - a) dane identyfikacyjne wypłaty dywidendy lub odsetek określone w części B załącznika II;
 - b) podstawa prawna mającej zastosowanie stawki podatku u źródła oraz całkowita kwota nadmiernego podatku podlegająca zwrotowi;
 - c) rezydencja podatkowa zarejestrowanego właściciela;
 - d) oświadczenie zarejestrowanego właściciela, o którym mowa w art. 11.
4. Komisja przyjmuje akty wykonawcze ustanawiające standardowe formularze elektroniczne, w tym ustalenia językowe, oraz wymogi dotyczące kanałów komunikacji na potrzeby składania wniosków na podstawie niniejszego artykułu. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 18.

Artykuł 14

Odsetki za opóźnienia w płatnościach

Państwa członkowskie stosują odsetki zgodnie z art. 13 ust. 2 w wysokości stopy równej odsetkom lub równoważnym należnościom stosowanym przez państwo członkowskie w odniesieniu do opóźnień w płatnościach podatku dochodowego przez zarejestrowanych właścicieli lub – jeżeli prawodawstwo krajowe państwa członkowskiego nie zawiera takiego przepisu – w wysokości krótkoterminowej stopy procentowej dla euro powiększonej o 50 punktów bazowych lub równoważnej stopy procentowej stosowanej przez jego bank centralny powiększonej o 50 punktów bazowych, jeżeli nie jest ono częścią europejskiego mechanizmu kursowego.

Artykuł 15

System standardowego zwrotu

Państwa członkowskie przyjmują odpowiednie środki w celu zapewnienia, by w przypadku gdy art. 12 i 13 nie mają zastosowania do dywidend z uwagi na to, że warunki określone w niniejszej dyrektywie nie są spełnione, zarejestrowany właściciel lub jego upoważniony przedstawiciel składający wniosek o zwrot nadmiernego podatku u źródła od takich dywidend przekazał co najmniej informacje wymagane w części E załącznika II, chyba że łączna kwota dywidend wypłaconych zarejestrowanemu właścicielowi z tytułu posiadanych przez niego udziałów w przedsiębiorstwie nie przekracza 1 000 EUR i o ile informacje te nie zostały już przekazane w ramach obowiązku określonego w art. 9.

Artykuł 16

Odpowiedzialność cywilna

Państwa członkowskie wprowadzają odpowiednie środki w celu zapewnienia, by w przypadku gdy certyfikowany pośrednik finansowy nie wypełnia, umyślnie lub w wyniku zaniedbania, obowiązków wynikających z art. 9, 10, 11, 12 i 13, taki certyfikowany pośrednik finansowy mógł zostać pociągnięty do odpowiedzialności za całość lub część strat w dochodach z tytułu podatku u źródła poniesionych przez państwo członkowskie w związku z wnioskiem złożonym na podstawie art. 12 lub 13.

Artykuł 17

Sankcje

Państwa członkowskie ustanawiają przepisy dotyczące kar mających zastosowanie w przypadku naruszeń przepisów krajowych przyjętych na podstawie niniejszej dyrektywy i podejmują wszelkie niezbędne środki w celu zapewnienia ich wykonywania. Kary te muszą być skuteczne, proporcjonalne i odstrasżające.

ROZDZIAŁ IV PRZEPISY KOŃCOWE

Artykuł 18

Procedura komitetowa

1. Komisję wspomaga komitet. Komitet ten jest komitetem w rozumieniu rozporządzenia (UE) nr 182/2011⁴⁴.
2. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu stosuje się art. 5 rozporządzenia (UE) nr 182/2011.

Artykuł 19

Ocena

1. Po wejściu w życie krajowych przepisów transponujących niniejszą dyrektywę Komisja przeprowadza co pięć lat badanie i ocenę funkcjonowania dyrektywy. Sprawozdanie z oceny dyrektywy, z uwzględnieniem ewentualnej potrzeby zmiany jej szczegółowych przepisów, zostanie przedłożone Parlamentowi Europejskiemu i Radzie do grudnia 2031 r., a następnie będzie przedkładane co 5 lat.
2. Państwa członkowskie przekazują Komisji informacje istotne na potrzeby oceny niniejszej dyrektywy pod kątem usprawnienia procedur w zakresie ulg w podatku u źródła w celu ograniczenia podwójnego opodatkowania, a także zwalczania nadużyć podatkowych, zgodnie z ust. 3.
3. Komisja – w drodze aktów wykonawczych – określa informacje, które mają być przekazywane przez państwa członkowskie do celów oceny, oraz format i warunki przekazywania tych informacji.
4. Zgodnie z przepisami mającymi zastosowanie do instytucji unijnych Komisja zachowuje poufność informacji przekazywanych jej na podstawie ust. 2.
5. Informacje przekazywane Komisji przez państwo członkowskie na podstawie ust. 2, a także wszelkie sprawozdania lub dokumenty sporządzone przez Komisję z wykorzystaniem takich informacji, mogą być przekazywane innym państwom członkowskim. Przekazane informacje są objęte obowiązkiem zachowania tajemnicy służbowej i korzystają z takiej ochrony, jaką objęte są podobne informacje na mocy prawa krajowego państwa członkowskiego, które je otrzymało.

Artykuł 20

Ochrona danych osobowych

1. Państwa członkowskie ograniczają prawa osób, których dane dotyczą, na podstawie art. 15–19 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679⁴⁵ wyłącznie w zakresie i przez taki okres czasu, w jakim jest to ściśle niezbędne dla ich właściwych organów w celu zmniejszenia ryzyka oszustw podatkowych,

⁴⁴ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011 z dnia 16 lutego 2011 r. ustanawiające przepisy i zasady ogólne dotyczące trybu kontroli przez państwa członkowskie wykonywania uprawnień wykonawczych przez Komisję (Dz.U. L 55 z 28.2.2011, s. 13).

⁴⁵ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (Dz.U. L 119 z 4.5.2016, s. 1).

uchylania się od opodatkowania lub unikania opodatkowania w państwach członkowskich, w szczególności przez sprawdzenie, czy w odniesieniu do zarejestrowanego właściciela stosowana jest prawidłowa stawka podatku u źródła lub czy zarejestrowany właściciel uzyskuje ulgę w odpowiednim czasie, jeśli jest do tego uprawniony.

2. Podczas przetwarzania danych osobowych certyfikowani pośrednicy finansowi i właściwe organy państw członkowskich są uznawani za administratorów danych w rozumieniu art. 4 pkt 7 rozporządzenia (UE) 2016/679 w zakresie ich odpowiednich działań na podstawie niniejszej dyrektywy.
3. Informacje, w tym dane osobowe, przetwarzane zgodnie z niniejszą dyrektywą są przechowywane tylko tak długo, jak jest to konieczne do osiągnięcia celów niniejszej dyrektywy, zgodnie z krajowymi przepisami poszczególnych administratorów danych dotyczącymi przedawnienia, ale w żadnym wypadku nie dłużej niż przez 10 lat.

Artykuł 21

Powiadomienie

Państwo członkowskie, które ustanawia i prowadzi rejestr krajowy zgodnie z art. 5, powiadamia Komisję i inne państwa członkowskie o tym fakcie oraz o wszelkich późniejszych zmianach przepisów dotyczących tego rejestru. Komisja publikuje te informacje w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* i w razie potrzeby aktualizuje je.

Artykuł 22

Transpozycja

1. Państwa członkowskie przyjmują i publikują, najpóźniej do dnia 31 grudnia 2026 r., przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy. Niezwłocznie przekazują Komisji tekst tych przepisów.

Państwa członkowskie stosują te przepisy od dnia 1 stycznia 2027 r.

Przepisy przyjęte przez państwa członkowskie zawierają odniesienie do niniejszej dyrektywy lub odniesienie takie towarzyszy ich urzędowej publikacji. Metody dokonywania takiego odniesienia określone są przez państwa członkowskie.

2. Państwa członkowskie przekazują Komisji tekst podstawowych przepisów prawa krajowego przyjętych w dziedzinie objętej niniejszą dyrektywą.

Artykuł 23

Wejście w życie

Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie dwudziestego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Artykuł 24

Adresaci

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia [...] r.

*W imieniu Rady
Przewodniczący*

OCENA SKUTKÓW FINANSOWYCH REGULACJI

1. STRUKTURA WNIOSKU/INICJATYWY

1.1. Tytuł wniosku/inicjatywy

Nowy unijny system unikania podwójnego opodatkowania i zapobiegania nadużyciom podatkowym w dziedzinie podatków u źródła, tzw. FASTER (ang. Faster and Safer Tax Excess Relief)

1.2. Obszary polityki, których dotyczy wnioski/inicjatywa

Polityka podatkowa.

1.3. Wniosek/inicjatywa dotyczy:

nowego działania

1.4. Cel(e)

1.4.1. Cel(e) ogólny(e)

- 1) Ułatwienie inwestycji transgranicznych w UE dzięki zapewnieniu podatnikom właściwego i skutecznego dostępu do korzyści podatkowych wynikających z umów o unikaniu podwójnego opodatkowania i dyrektyw UE
- 2) Zapobieganie nadużyciom podatkowym związanym z podatkiem u źródła
- 3) Korzyści gospodarcze

1.4.2. Cel(e) szczegółowy(e)

- 1) Skrócenie czasu na uzyskanie ulgi lub zwrotu nadmiernego podatku u źródła
- 2) Zapewnienie, by pośrednicy finansowi spełniali wymogi w zakresie należytej staranności wobec klienta i przedkładali informacje w tym zakresie organom podatkowym
- 3) Zapobieganie nadużyciom związanym z podatkiem u źródła (cum-ex i cum-cum)
- 4) Wyposażenie administracji podatkowych państw członkowskich w narzędzia umożliwiające bezpieczne i terminowe przeprowadzanie procedur w zakresie zwrotów i ulg u źródła
- 5) *Wpływ wniosku na gospodarkę*

1.4.3. Oczekiwane wyniki i wpływ

Określone we wniosku terminy zapewniłyby szybszy zwrot podatku u źródła lub zastosowanie niższej stawki podatku u źródła w chwili płatności. Dzięki obowiązkowi sprawozdawczym informacje byłyby przekazywane organom podatkowym w celu zapewnienia większej przejrzystości, a ponadto informacje te byłyby skutecznie wykorzystywane do celów zwalczania oszustw podatkowych, uchylania się od opodatkowania i unikania opodatkowania w ramach systemów zwrotu/ulg dotyczących podatku u źródła w UE, przy jednoczesnym zapewnieniu wydajności systemu. Drugim celem jest wygenerowanie pozytywnego wpływu na wskaźniki ekonomiczne, takie jak PKB, wynagrodzenia i zatrudnienie.

1.4.4. Wskaźniki dotyczące realizacji celów

Cel szczegółowy	Wskaźniki	Narzędzia pomiaru
Skrócenie czasu na	Informacja, czy terminy	Roczne dane przekazywane

uzyskanie ulgi w nadmiernym podatku u źródła/zwrotu nadmiernego podatku u źródła	płatności z tytułu zwrotu podatku u źródła są zgodne ze zdefiniowanymi terminami płatności zawartymi we wniosku oraz, w stosownych przypadkach, czy inwestorom wypłacane są odsetki za opóźnienia w płatnościach z tytułu zwrotu podatku	Komisji przez państwo członkowskie źródła
Zapewnienie, by certyfikowani pośrednicy finansowi spełniali wymogi w zakresie należytej staranności wobec klienta i obowiązki sprawozdawcze	Działania państwa członkowskiego w zakresie monitorowania służące zapewnieniu spełniania wymogów przez pośredników finansowych z UE (państwo członkowskie, w którym są oni zarejestrowani w rejestrze krajowym) oraz pośredników finansowych spoza UE (państwo członkowskie, w którym są oni zarejestrowani).	Sprawozdanie roczne przedkładane przez państwo członkowskie wraz z wpisem do rejestru krajowego, w którym zarejestrowany jest dany pośrednik finansowy
Zapobieganie nadużyciom podatkowym	Coroczna ocena przeprowadzana przez państwo członkowskie źródła dotycząca przydatności danych przekazywanych przez pośredników/podmioty pobierające podatek u źródła do celów wykrywania nadużyć podatkowych i zapobiegania im. Ocena będzie obejmowała sposób wykorzystania i korzyści (liczba przypadków nadużyć i związane z nimi kwoty) związane z przekazywanymi danymi w celu wykrywania i zwalczania nadużyć w zakresie podatku u źródła (cum-ex i cum-cum)	Roczna ocena przekazywana Komisji przez państwo członkowskie źródła
Wyposażenie administracji podatkowych państw członkowskich w narzędzia umożliwiające bezpieczne przeprowadzanie procedur w zakresie zwrotów i ulg u źródła	Poprawność i kompletność informacji przekazywanych przez pośredników finansowych/podmioty pobierające podatek u źródła organom administracji podatkowej państwa	Roczna ocena przekazywana Komisji przez państwo członkowskie źródła

	członkowskiego źródła	
	Coroczna ocena przeprowadzana przez państwo członkowskie źródła dotycząca egzekwowalności przepisów w zakresie przydziału odpowiedzialności na szczeblu krajowym	

<p>Wpływ wniosku na gospodarkę UE</p>	<p>Ocena wpływu gospodarczego wniosku na PKB, inwestycje, wynagrodzenia i zatrudnienie. Ocena ta będzie obejmowała źródło danych i metodykę wykorzystane w badaniach JRC przedstawionych w załączniku 4 do oceny skutków towarzyszącej wnioskowi, w tym transgraniczne badanie dotyczące bezpieczeństwa w ramach skoordynowanego badania inwestycji portfelowych (CPIS)</p>	<p>Coroczna ocena przeprowadzana przez Komisję</p>
---------------------------------------	---	--

1.5. Uzasadnienie wniosku/inicjatywy

1.5.1. Potrzeby, które należy zaspokoić w perspektywie krótko- lub długoterminowej, w tym szczegółowy terminarz przebiegu realizacji inicjatywy

Komisja będzie musiała podjąć następujące działania w celu wdrożenia niniejszej inicjatywy: 1) zapewnienie wsparcia technicznego przy wdrażaniu systemu wydawania cyfrowego certyfikatu rezydencji podatkowej; oraz 2) zapewnienie ram dla systemu formularzy informacyjnych i formularzy wniosków przedkładanych państwom członkowskim przez pośredników finansowych.

Cyfrowy certyfikat rezydencji podatkowej będzie opatrzony pieczęcią elektroniczną i będzie zgodny z rozporządzeniem (UE) nr 910/2014 z dnia 23 lipca 2014 r. w sprawie identyfikacji elektronicznej i usług zaufania w odniesieniu do transakcji elektronicznych na rynku wewnętrznym (rozporządzenie eIDAS). Na późniejszym etapie państwa członkowskie rozważą wprowadzenie procesu weryfikacji za pomocą weryfikowalnych danych uwierzytelniających, jeśli spełnione będą wymogi techniczne UE. Przewiduje się, że cyfrowy certyfikat rezydencji podatkowej i proces weryfikacji zostaną wdrożone w ciągu 18 miesięcy od przyjęcia dyrektywy.

Komisja będzie musiała zapewnić usługę rejestru kluczy publicznych zaufanych emitentów (przy założeniu, że klucze publiczne będą musiały być okresowo zmieniane) w celu wdrożenia cyfrowego certyfikatu rezydencji podatkowej przez państwa członkowskie.

Komisja będzie również wspierać komitet techniczny w zakresie ewentualnych zmian podstawy technicznej cyfrowego certyfikatu rezydencji podatkowej lub nowych rozwiązań technicznych.

Pośrednicy finansowi objęci zakresem wniosku będą zobowiązani do przekazywania państwom członkowskim informacji na temat dywidend wypłacanych z tytułu akcji w obrocie publicznym lub odsetek wypłacanych z tytułu obligacji w obrocie publicznym. Informacje, które należy przekazywać, zostały określone we wniosku. Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów wykonawczych dotyczących treści przekazywanych informacji. W drodze aktu wykonawczego Komisja określi ponadto standardowe formularze elektroniczne oparte na formacie xml lub równoważnym formacie, w tym ustalenia językowe, na potrzeby przekazywania informacji. Komisja określi również wymogi

1.5.2. Wartość dodana z tytułu zaangażowania Unii Europejskiej (może wynikać z różnych czynników, na przykład korzyści koordynacyjnych, pewności prawa, większej efektywności lub komplementarności). Na potrzeby tego punktu „wartość dodaną z tytułu zaangażowania Unii” należy rozumieć jako wartość wynikającą z unijnej interwencji wykraczającą poza wartość, która zostałaby wytworzona przez same państwa członkowskie.

W celu usprawnienia procesu przyznawania ulg w nadmiernym podatku u źródła/zwrotu nadmiernego podatku u źródła i zapewnienia szybszych wypłat zwrotu podatku u źródła, wskazane jest unikanie różnorodnych wymogów, jednostronnie wdrażanych przez różne państwa członkowskie przy użyciu różnych procedur.

Dzięki zapewnieniu standardowego systemu sprawozdawczości obowiązującego w całej UE wszystkie państwa członkowskie uzyskają pełną przejrzystość łańcucha wypłat dywidend i odsetek. Obecnie taka przejrzystość nie jest zapewniona. Uzyskane dane będą pomocne w identyfikowaniu nadużyć w zakresie ulg/zwrotów podatku u źródła (cum-ex i cum-cum) i zapobieganiu im.

Przewiduje się, że rozwiązanie na poziomie UE, które umożliwiłoby cyfryzację i harmonizację kluczowych cech procedur w zakresie ulg w podatku u źródła, przy

1.5.3. Główne wnioski wyciągnięte z podobnych działań

Inicjatywa jest nowym mechanizmem na szczeblu UE. Dotychczas systemy szybkiego zwrotu zostały wprowadzone jedynie w nielicznych państwach członkowskich i państwa te napotkały problemy przy ich wdrażaniu.

Obecnie pośrednicy finansowi przekazują informacje w ograniczonym zakresie, przy czym zazwyczaj informacje przekazuje tylko emitent papierów wartościowych/podmiot pobierający podatek u źródła w łańcuchu finansowym, a nie inni pośrednicy finansowi. Inicjatywa zapewniłaby pełną przejrzystość wypłat dywidend i odsetek w łańcuchu finansowym na potrzeby identyfikowania

1.5.4. Spójność z wieloletnimi ramami finansowymi oraz możliwa synergia z innymi właściwymi instrumentami

Niniejsza dyrektywa odzwierciedla jedno z działań określonych w planie działania na rzecz sprawiedliwego i prostego opodatkowania wspierającego odbudowę gospodarczą oraz w planie działania na rzecz tworzenia unii rynków kapitałowych 2.0.

Zapewnienie sprawiedliwego opodatkowania wymaga systemu zapobiegania nadużyciom podatkowym. We wniosku wykorzystane zostaną podobne procedury ustalenia i narzędzia IT do tych, jakie zostały już ustanowione lub

1.5.5. Ocena różnych dostępnych możliwości finansowania, w tym zakresu przegrupowania środków

Komisja będzie pomagać państwom członkowskim we wdrażaniu cyfrowego certyfikatu rezydencji podatkowej, w tym zapewni bieżące wsparcie techniczne. Oprócz tego Komisja będzie musiała udzielać państwom członkowskim stałego wsparcia w zakresie wdrażania i monitorowania ram dotyczących ustaleń sprawozdawczych dla pośredników finansowych. Odpowiednie koszty będą finansowane z budżetu UE.

W pozostałych przypadkach wdrożenie przewidzianych środków będzie

1.6. Czas trwania i wpływ finansowy wniosku/inicjatywy

Ograniczony czas trwania

Okres trwania wniosku/inicjatywy: od [DD/MM]RRRR r. do [DD/MM]RRRR r.

Okres trwania wpływu finansowego: od RRRR r. do RRRR r. w odniesieniu do środków na zobowiązania oraz od RRRR r. do RRRR r. w odniesieniu do środków na płatności.

– Nieograniczony czas trwania

Wprowadzenie w życie z okresem rozruchu od RRRR r. do RRRR r., po którym następuje faza operacyjna.

1.7. Planowane tryby zarządzania

– Bezpośrednie zarządzanie przez Komisję

w ramach jej służb, w tym za pośrednictwem jej pracowników w delegaturach Unii;

przez agencje wykonawcze;

– Zarządzanie dzielone z państwami członkowskimi

– Zarządzanie pośrednie poprzez przekazanie zadań związanych z wykonaniem budżetu:

państwom trzecim lub organom przez nie wyznaczonym;

organizacjom międzynarodowym i ich agencjom (należy wyszczególnić);

EBI oraz Europejskiemu Funduszowi Inwestycyjnemu;

organom, o których mowa w art. 70 i 71 rozporządzenia finansowego;

organom prawa publicznego;

podmiotom podlegającym prawu prywatnemu, które świadczą usługi użyteczności publicznej, o ile są im zapewnione odpowiednie gwarancje finansowe;

- podmiotom podlegającym prawu prywatnemu państwa członkowskiego, którym powierzono realizację partnerstwa publiczno-prywatnego i zapewniono odpowiednie gwarancje finansowe;
- osobom odpowiedzialnym za wykonanie określonych działań w dziedzinie wspólnej polityki zagranicznej i bezpieczeństwa na mocy tytułu V Traktatu o Unii Europejskiej oraz określonym we właściwym podstawowym akcie prawnym.

2. ŚRODKI ZARZĄDZANIA

2.1. Zasady nadzoru i sprawozdawczości

Komisja zapewni wprowadzenie ustaleń dotyczących monitorowania funkcjonowania interwencji i jej oceny pod kątem realizacji głównych celów polityki.

Państwa członkowskie będą co roku przekazywać Komisji dane zawierające informacje określone w powyższej tabeli na temat wskaźników dotyczących realizacji celów, które to dane będą wykorzystywane do monitorowania zgodności z dyrektywą. W miarę dostępności danych z monitorowania i jeśli zostanie to uznane za stosowne, Komisja oceni potrzebę zmiany niektórych cech cyfrowego certyfikatu rezydencji podatkowej zgodnie ze wsparciem technicznym na potrzeby tego certyfikatu oraz aktem wykonawczym dotyczącym systemu sprawozdawczości.

Ocena zostanie przeprowadzona pięć lat po wdrożeniu dyrektywy, co pozwoli Komisji na dokonanie przeglądu wyników polityki w odniesieniu do jej celów, a także ogólnych skutków w zakresie usprawnienia systemów zwrotu podatku u źródła/ulgę w podatku u

2.2. System zarządzania i kontroli

2.2.1. Uzasadnienie dla systemu zarządzania, mechanizmów finansowania wykonania, warunków płatności i proponowanej strategii kontroli

Odpowiedzialność za realizację inicjatywy będzie spoczywała na właściwych organach (administracjach podatkowych) państw członkowskich. Organy te będą odpowiedzialne za finansowanie własnych systemów krajowych, w tym wdrożenie cyfrowego certyfikatu rezydencji podatkowej, oraz utworzenie krajowych systemów przyjmowania informacji i wniosków od pośredników finansowych.

Komisja będzie finansowała pomoc techniczną na potrzeby cyfrowego certyfikatu rezydencji podatkowej oraz ustanowienie na poziomie UE ram dotyczących systemów sprawozdawczych i formularzy wniosków.

2.2.2. Informacje dotyczące zidentyfikowanego ryzyka i systemów kontroli wewnętrznej ustanowionych w celu jego ograniczenia

Jeżeli chodzi o zapewnienie, by wnioski o zwrot podatku u źródła/ulgę w podatku u źródła były rozpatrywane w wyznaczonym terminie, państwa członkowskie będą zobowiązane do corocznego przekazywania Komisji danych statystycznych na temat tego, ile wniosków o zwrot nadmiernego podatku u źródła/ulgę w podatku u źródła

zostało rozpatrzonych w wyznaczonym terminie, a ile poza wyznaczonym terminem. W przypadku wniosków o zwrot/ulgę, które nie zostały rozpatrzone w wyznaczonym terminie, konieczne będzie przedstawienie uzasadnienia. Państwa członkowskie będą ponadto zobowiązane do zapłaty na rzecz podatników odsetek za opóźnienia w płatnościach z tytułu zwrotów dokonywanych po terminie bez uzasadnienia.

Jeżeli chodzi o spełnianie wymogów przez certyfikowanych pośredników finansowych wpisanych do rejestrów krajowych, państwa członkowskie będą przedstawiać Komisji roczne sprawozdanie z audytów i działań podjętych w celu zapewnienia wypełniania przez pośredników finansowych obowiązków wynikających z niniejszej dyrektywy, w tym obowiązków sprawozdawczych. Pośrednicy finansowi zostaną ponadto pociągnięci do odpowiedzialności za naruszenie obowiązków wynikających z niniejszej dyrektywy, jeżeli ich postępowanie doprowadziło do uszczuplenia dochodów podatkowych.

Państwa członkowskie będą zobowiązane do przedstawienia Komisji rocznego sprawozdania na temat wykorzystania danych przekazanych na podstawie dyrektywy w celu wykrywania i zwalczania nadużyć w zakresie ulg w podatku u źródła/zwrotów podatku u źródła.

Główne elementy strategii kontroli są opisane poniżej.

Umowy w sprawie zamówień publicznych

Procedury kontrolne dotyczące zamówień określone w rozporządzeniu finansowym: każde zamówienie zostaje udzielone po przeprowadzeniu przez służby Komisji określonej procedury weryfikacji w odniesieniu do płatności, z uwzględnieniem zobowiązań umownych oraz zasad należytego zarządzania finansami i zarządzania ogólnego. We wszystkich umowach zawieranych między Komisją a beneficjentami przewidziane są środki przeciwdziałające oszustwom (kontrole, sprawozdania itd.). Opracowuje się szczegółowy zakres zadań, który jest podstawą każdego konkretnego zamówienia. Proces akceptacji następuje ściśle według metodyki TEMPO stosowanej przez DG TAXUD: wyniki końcowe są sprawdzane, w razie potrzeby korygowane i w końcu akceptowane (lub odrzucane). Bez „pisma akceptującego” nie można zapłacić żadnej faktury.

Weryfikacja techniczna zamówień

DG TAXUD prowadzi kontrolę wyników końcowych i nadzoruje działania i usługi realizowane przez wykonawców. Prowadzi również regularne audyty wykonawców pod kątem jakości i bezpieczeństwa. Audyt jakości oznacza sprawdzanie zgodności faktycznego przebiegu działań wykonawców z zasadami i procedurami określonymi w ich planach dotyczących jakości. Audyty w zakresie bezpieczeństwa koncentrują się na konkretnych procesach, procedurach i strukturach.

Oprócz powyższych kontroli DG TAXUD sprawuje tradycyjną kontrolę finansową:

Weryfikacja zobowiązań ex ante

W DG TAXUD wszelkie zobowiązania są sprawdzane przez szefa działu finansów oraz korespondenta ds. HR. W konsekwencji 100 % zaangażowanych kwot objęte jest weryfikacją ex ante. Procedura ta daje wysoki stopień pewności co do legalności i prawidłowości transakcji.

Weryfikacja płatności ex ante

100 % płatności jest weryfikowanych ex ante. Co najmniej jedna płatność tygodniowo (we wszystkich kategoriach wydatków) jest ponadto losowo wybierana w celu dodatkowej weryfikacji ex ante wykonywanej przez szefa działu finansów i korespondenta ds. HR. Nie ma rezultatu docelowego, jeśli chodzi o zakres, ponieważ celem tej weryfikacji jest kontrolowanie płatności w sposób „losowy” w celu sprawdzenia, czy wszystkie płatności były przygotowane zgodnie z wymogami. Pozostałe płatności przetwarza się codziennie zgodnie z obowiązującymi zasadami.

Deklaracje subdelegowanych urzędników zatwierdzających (AOSD)

Wszyscy subdelegowani urzędnicy zatwierdzający podpisują deklaracje potwierdzające roczne sprawozdanie z działalności za dany rok. Deklaracje te obejmują operacje w ramach programu. Subdelegowani urzędnicy zatwierdzający deklarują, że operacje związane z wykonaniem budżetu zostały wykonane zgodnie z zasadami należytego zarządzania finansami, że istniejące systemy zarządzania i kontroli zapewniły wystarczającą pewność co do legalności i prawidłowości transakcji i że ryzyko związane z tymi operacjami zostało w sposób właściwy określone, zgłoszone oraz że wdrożono działania służące łagodzeniu negatywnych skutków.

2.2.3. Oszacowanie i uzasadnienie efektywności kosztowej kontroli (relacja kosztów kontroli do wartości zarządzanych funduszy powiązanych) oraz ocena prawdopodobnego ryzyka błędu (przy płatności i przy zamykaniu)

Stworzone mechanizmy kontrolne umożliwiają uzyskanie przez DG TAXUD wystarczającej pewności co do jakości i prawidłowości wydatków oraz co do ograniczenia ryzyka nieprzestrzegania przepisów. Korzyść płynąca z powyższych środków strategii kontroli polega na zmniejszeniu potencjalnego ryzyka do wartości poniżej docelowego poziomu wynoszącego 2 % ogólnego budżetu i obejmuje wszystkich beneficjentów. Wszelkie dodatkowe środki zmierzające do dalszego zmniejszenia ryzyka skutkowałyby nieproporcjonalnie wysokimi kosztami i dlatego nie są brane pod uwagę. Łączne koszty związane z wdrożeniem powyższej strategii kontroli – dla wszystkich wydatków w ramach programu Fiscalis – są ograniczone do 1,6 % kwoty dokonanych płatności ogółem. Oczekuje się, że w przypadku niniejszej

2.3. Środki zapobiegania nadużyciom finansowym i nieprawidłowościom

Europejski Urząd ds. Zwalczania Nadużyć Finansowych (OLAF) może prowadzić dochodzenia, w tym inspekcje i kontrole na miejscu, zgodnie z przepisami i procedurami określonymi w rozporządzeniu (WE) nr 1073/1999 Parlamentu Europejskiego i Rady oraz rozporządzeniu Rady (Euratom, WE) nr 2185/964, w celu ustalenia, czy miały miejsce nadużycie finansowe, korupcja lub inne nielegalne działania naruszające interesy finansowe Unii, w związku z umową o udzielenie dotacji, decyzją o udzieleniu dotacji lub umową w sprawie zamówienia finansowaną w ramach niniejszego rozporządzenia.

3. SZACUNKOWY WPLYW FINANSOWY WNIOSKU

3.1 Działy wieloletnich ram finansowych i linie budżetowe po stronie wydatków, na które wniosek/inicjatywa ma wpływ

Istniejące linie budżetowe

Według działów wieloletnich ram finansowych i linii budżetowych

Dział wieloletnich ram finansowych	Linia budżetowa	Rodzaj środków	Wkład			
	Numer: 03 04 0100		Zróżn./niezróżn. ⁴⁶	państw EFTA ⁴⁷	krajów kandydujących ⁴⁸	państw trzecich
1 – Jednolity rynek, innowacje i gospodarka cyfrowa	Doskonalenie właściwego systemu opodatkowania	Zróżn.	NIE	NIE	NIE	NIE

Proponowane nowe linie budżetowe

Według działów wieloletnich ram finansowych i linii budżetowych

Dział wieloletnich ram finansowych	Linia budżetowa	Rodzaj środków	Wkład			
	Numer		Zróżn./niezróżn.	państw EFTA	krajów kandydujących	państw trzecich
	[XX.YY.YY.YY]		TAK/NIE	TAK/NIE	TAK/NIE	TAK/NIE

⁴⁶ Środki zróżnicowane/środki niezróżnicowane.

⁴⁷ EFTA: Europejskie Stowarzyszenie Wolnego Handlu

⁴⁸ Kraje kandydujące oraz w stosownych przypadkach potencjalne kraje kandydujące Bałkanów Zachodnich.

3.2 Szacunkowy wpływ finansowy wniosku na środki

3.2.1 Podsumowanie szacunkowego wpływu na środki operacyjne

Wniosek/inicjatywa nie wiąże się z koniecznością wykorzystania środków operacyjnych

Wniosek/inicjatywa wiąże się z koniecznością wykorzystania środków operacyjnych, jak określono poniżej:

w mln EUR (do trzech miejsc po przecinku)

Dział wieloletnich ram finansowych	Numer 1	Jednolity rynek, innowacje i gospodarka cyfrowa
---	------------	---

Dyrekcja Generalna: TAXUD			2023	2024	2025	2026	Wprowadzić taką liczbę kolumn dla poszczególnych lat, jaka jest niezbędna, by odzwierciedlić cały okres wpływu (por. pkt 1.6)			OGÓLEM
• Środki operacyjne										
Linia budżetowa ⁴⁹ 03.04.01	Środki na zobowiązania	(1a)	0,150	0,400	0,200	0,330	0,180			1,26
	Środki na płatności	(2a)		0,150	0,400	0,200	0,330	0,180		1,26
Linia budżetowa	Środki na zobowiązania	(1b)								
	Środki na płatności	(2b)								
Środki administracyjne finansowane ze środków przydzielonych na określone programy ⁵⁰										

⁴⁹ Zgodnie z oficjalną nomenklaturą budżetową.

⁵⁰ Wsparcie techniczne lub administracyjne oraz wydatki na wsparcie realizacji programów lub działań UE (dawne linie „BA”), pośrednie badania naukowe, bezpośrednie badania naukowe.

Linia budżetowa		(3)								
OGÓLEM środki dla DG TAXUD	Środki na zobowiązania	=1a+1b+3	0,150	0,400	0,200	0,330	0,180			1,26
	Środki płatności	=2a+2b+3		0,150	0,400	0,200	0,330	0,180		1,26

Dział wieloletnich ram finansowych	7	„Wydatki administracyjne”
---	----------	---------------------------

Niniejszą część uzupełnia się przy użyciu „danych budżetowych o charakterze administracyjnym”, które należy najpierw wprowadzić do [załącznika do oceny skutków finansowych regulacji](#) (załącznika V do zasad wewnętrznych), przesyłanego do DECIDE w celu konsultacji między służbami.

w mln EUR (do trzech miejsc po przecinku)

		2023	2024	2025	2026	2027	OGÓŁEM WRF na lata 2021–2027
Dyrekcja Generalna: TAXUD							
	• Zasoby ludzkie	0,118	0,157	0,157	0,063	0,016	0,511
	• Pozostałe wydatki administracyjne	0,004	0,004	0,002	0,002	0,001	0,013
OGÓŁEM DG TAXUD		0,122	0,161	0,159	0,065	0,017	0,524

OGÓŁEM środki na DZIAŁ 7 wieloletnich ram finansowych	(Środki na zobowiązania ogółem = środki na płatności ogółem)	0,122	0,161	0,159	0,065	0,017	0,524
--	--	-------	-------	-------	-------	-------	--------------

w mln EUR (do trzech miejsc po przecinku)

		2023	2024	2025	2026	2027	OGÓŁEM WRF na lata 2021–2027

OGÓŁEM środki na DZIAŁY od 1 do 7 wieloletnich ram finansowych	Środki na zobowiązania	0,272	0,561	0,359	0,395	0,197	1,784
	Środki na płatności	0,122	0,311	0,559	0,265	0,347	1,604

OGÓŁEM środki na DZIAŁY od 1 do 7 wieloletnich ram finansowych							

3.2.2. Szacunkowy wpływ na środki operacyjne

Wniosek/inicjatywa nie wiąże się z koniecznością wykorzystania środków operacyjnych

Wniosek/inicjatywa wiąże się z koniecznością wykorzystania środków operacyjnych, jak określono poniżej:

Środki na zobowiązania w mln EUR (do trzech miejsc po przecinku)

Określić cele i produkty			2023	2024	2025	2026	2027	2028	OGÓŁEM							
	PRODUKT															
	↓	Rodzaj ⁵¹	Średni koszt	Liczba	Koszt	Liczba	Koszt	Liczba	Koszt	Liczba	Koszt	Liczba	Koszt	Liczba	Koszt	Liczba ogółem
CEL SZCZEGÓŁOWY nr 1 ⁵² ...																
Specyfikacje				0,150		0,100										0,250

⁵¹ Produkty odnoszą się do produktów i usług, które zostaną zapewnione (np. liczba sfinansowanych wymian studentów, liczba kilometrów zbudowanych dróg itp.).

⁵² Zgodnie z opisem w pkt 1.4.2. „Cel(e) szczegółowy(e) ...”.

Opracowanie					0,300		0,200		0,150						0,650
Utrzymanie									0,100		0,100		0,100		0,300
Wsparcie							0,020		0,020		0,020		0,020		0,080
Szkolenia							0,020								0,020
ITMS (infrastruktura, hosting, licencje itd.),					0,020		0,060		0,060		0,060		0,060		0,260
Cel szczegółowy nr 1 – suma cząstkowa				0,150		0,420		0,300		0,330		0,180		0,180	1,560
CEL SZCZEGÓŁOWY nr 2															
- Produkt															
Cel szczegółowy nr 2 – suma cząstkowa															
OGÓLEM				0,150		0,420		0,300		0,330		0,180		0,180	1,560

3.2.3 Podsumowanie szacunkowego wpływu na środki administracyjne

- Wniosek/inicjatywa nie wiąże się z koniecznością wykorzystania środków administracyjnych
- Wniosek/inicjatywa wiąże się z koniecznością wykorzystania środków administracyjnych, jak określono poniżej:

w mln EUR (do trzech miejsc po przecinku)

	Rok 2023	Rok 2024	Rok 2025	Rok 2026	Rok 2027	OGÓLEM
--	-------------	-------------	-------------	-------------	-------------	--------

DZIAŁ 7 wieloletnich ram finansowych						
Zasoby ludzkie	0,118	0,157	0,157	0,063	0,016	0,511
Pozostałe wydatki administracyjne	0,004	0,004	0,002	0,002	0,001	0,013
Suma cząstkowa DZIAŁU 7 wieloletnich ram finansowych						
OGÓLEM	0,122	0,161	0,159	0,065	0,017	0,524

Poza DZIAŁEM 7⁵³ wieloletnich ram finansowych						
Zasoby ludzkie						
Pozostałe wydatki o charakterze administracyjnym						
Suma cząstkowa poza DZIAŁEM 7 wieloletnich ram finansowych						

OGÓLEM	0,122	0,161	0,159	0,065	0,017	0,524
---------------	--------------	--------------	--------------	--------------	--------------	--------------

⁵³

Wsparcie techniczne lub administracyjne oraz wydatki na wsparcie realizacji programów lub działań UE (dawne linie „BA”), pośrednie badania naukowe, bezpośrednie badania naukowe.

Potrzeby w zakresie środków na zasoby ludzkie i inne wydatki o charakterze administracyjnym zostaną pokryte z zasobów dyirekcji generalnej już przydzielonych na zarządzanie tym działaniem lub przesuniętych w ramach dyirekcji generalnej, uzupełnionych w razie potrzeby wszelkimi dodatkowymi zasobami, które mogą zostać przydzielone zarządzającej dyirekcji generalnej w ramach procedury rocznego przydziału środków oraz w świetle istniejących ograniczeń budżetowych.

3.2.3.1 Szacowane zapotrzebowanie na zasoby ludzkie

Wniosek/inicjatywa nie wiąże się z koniecznością wykorzystania zasobów ludzkich.

Wniosek/inicjatywa wiąże się z koniecznością wykorzystania zasobów ludzkich, jak określono poniżej:

	2023	2024	2025	2026	2027	Ogółem
• Stanowiska przewidziane w planie zatrudnienia (stanowiska urzędników i pracowników zatrudnionych na czas określony)						
20 01 02 01 (w centrali i w biurach przedstawicielstw Komisji)	0,75	1	1	0,4	0,1	3,25
20 01 02 03 (w delegaturach)						
01 01 01 01 (pośrednie badania naukowe)						
01 01 01 11 (bezpośrednie badania naukowe)						
Inna linia budżetowa (określić)						
• Personel zewnętrzny (w ekwiwalentach pełnego czasu pracy: EPC)⁵⁴						
20 02 01 (CA, SNE, INT z globalnej koperty finansowej)						
20 02 03 (CA, LA, SNE, INT i JPD w delegaturach)						
XX 01 xx yy zz 55	- w centrali					
	- w delegaturach					
01 01 01 02 (CA, SNE, INT – pośrednie badania naukowe)						
01 01 01 12 (CA, INT, SNE – bezpośrednie badania naukowe)						
Inna linia budżetowa (określić)						
OGÓLEM	0,75	1	1	0,4	0,1	3,25

Wartości szacunkowe należy wyrazić w ekwiwalentach pełnego czasu pracy

XX oznacza odpowiedni obszar polityki lub odpowiedni tytuł w budżecie.

Potrzeby w zakresie zasobów ludzkich zostaną pokryte z zasobów dyrekcji generalnej już przydzielonych na zarządzanie tym działaniem lub przesuniętych w ramach dyrekcji generalnej, uzupełnionych w razie potrzeby wszelkimi dodatkowymi zasobami, które mogą zostać przydzielone zarządzającej dyrekcji generalnej w ramach procedury rocznego przydziału środków oraz w świetle istniejących ograniczeń budżetowych.

Opis zadań do wykonania:

Urzednicy i pracownicy zatrudnieni na czas określony	Przygotowywanie posiedzeń oraz korespondencja z państwami członkowskimi; prace nad formularzami, formatami elektronicznymi i centralną bazą danych; udzielanie zamówień zewnętrznym wykonawcom w zakresie prac nad systemem
--	--

⁵⁴ CA = personel kontraktowy; LA = personel miejscowy; SNE = oddelegowany ekspert krajowy; INT = personel tymczasowy; JPD = młodszy specjalista w delegaturze.

⁵⁵ W ramach podpułapu na personel zewnętrzny ze środków operacyjnych (dawne linie „BA”).

	informatycznym.
Personel zewnętrzny	Nie dotyczy

3.2.4 Zgodność z obowiązującymi wieloletnimi ramami finansowymi

Wniosek/inicjatywa:

- może zostać w pełni sfinansowany(a) przez przegrupowanie środków w ramach odpowiedniego działu wieloletnich ram finansowych (WRF).

Należy wyjaśnić, na czym ma polegać przeprogramowanie, określając linie budżetowe, których ma ono dotyczyć, oraz podając odpowiednie kwoty. W przypadku znacznego przeprogramowania należy załączyć arkusz kalkulacyjny.

- wymaga zastosowania nieprzydzielonego marginesu środków w ramach odpowiedniego działu WRF lub zastosowania specjalnych instrumentów zdefiniowanych w rozporządzeniu w sprawie WRF.

Należy wyjaśnić, który wariant jest konieczny, określając działy i linie budżetowe, których ma dotyczyć, odpowiadające im kwoty oraz proponowane instrumenty, które należy zastosować.

- wymaga rewizji WRF.

Należy wyjaśnić, który wariant jest konieczny, określając linie budżetowe, których ma on dotyczyć, oraz podając odpowiednie kwoty.

3.2.5 Udział osób trzecich w finansowaniu

Wniosek/inicjatywa:

- nie przewiduje współfinansowania ze strony osób trzecich
- przewiduje współfinansowanie ze strony osób trzecich szacowane zgodnie z poniższymi szacunkami:

środki w mln EUR (do trzech miejsc po przecinku)

	Rok N ⁵⁶	Rok N+1	Rok N+2	Rok N+3	Wprowadzić taką liczbę kolumn dla poszczególnych lat, jaka jest niezbędna, by odzwierciedlić cały okres wpływu (por. pkt 1.6)			Ogółem
Określić organ współfinansujący								
OGÓŁEM środki objęte współfinansowaniem								

⁵⁶

Rok N jest rokiem, w którym rozpoczyna się realizację wniosku/inicjatywy. „N” należy zastąpić oczekiwanym pierwszym rokiem realizacji (np.: 2021). Tak samo należy postąpić dla kolejnych lat.

3.3 Szacunkowy wpływ na dochody

Wniosek/inicjatywa nie ma wpływu finansowego na dochody

Wniosek/inicjatywa ma wpływ finansowy określony poniżej:

wpływ na zasoby własne

wpływ na dochody inne

Wskazać, czy dochody są przypisane do linii budżetowej po stronie wydatków

w mln EUR (do trzech miejsc po przecinku)

Linia budżetowa po stronie dochodów	Środki zapisane w budżecie na bieżący rok budżetowy	Wpływ wniosku/inicjatywy ⁵⁷					Wprowadzić taką liczbę kolumn dla poszczególnych lat, jaka jest niezbędna, by odzwierciedlić cały okres wpływu (por. pkt 1.6)		
		Rok N	Rok N+1	Rok N+2	Rok N+3				
Artykuł ...									

W przypadku wpływu na dochody przeznaczone na określony cel należy wskazać linie budżetowe po stronie wydatków, które ten wpływ obejmie.

Pozostałe uwagi (np. metoda/wzór użyte do obliczenia wpływu na dochody albo inne informacje).

⁵⁷

W przypadku tradycyjnych zasobów własnych (opłaty celne, opłaty wyrównawcze od cukru) należy wskazać kwoty netto, tzn. kwoty brutto po odliczeniu 20 % na poczet kosztów poboru.